

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

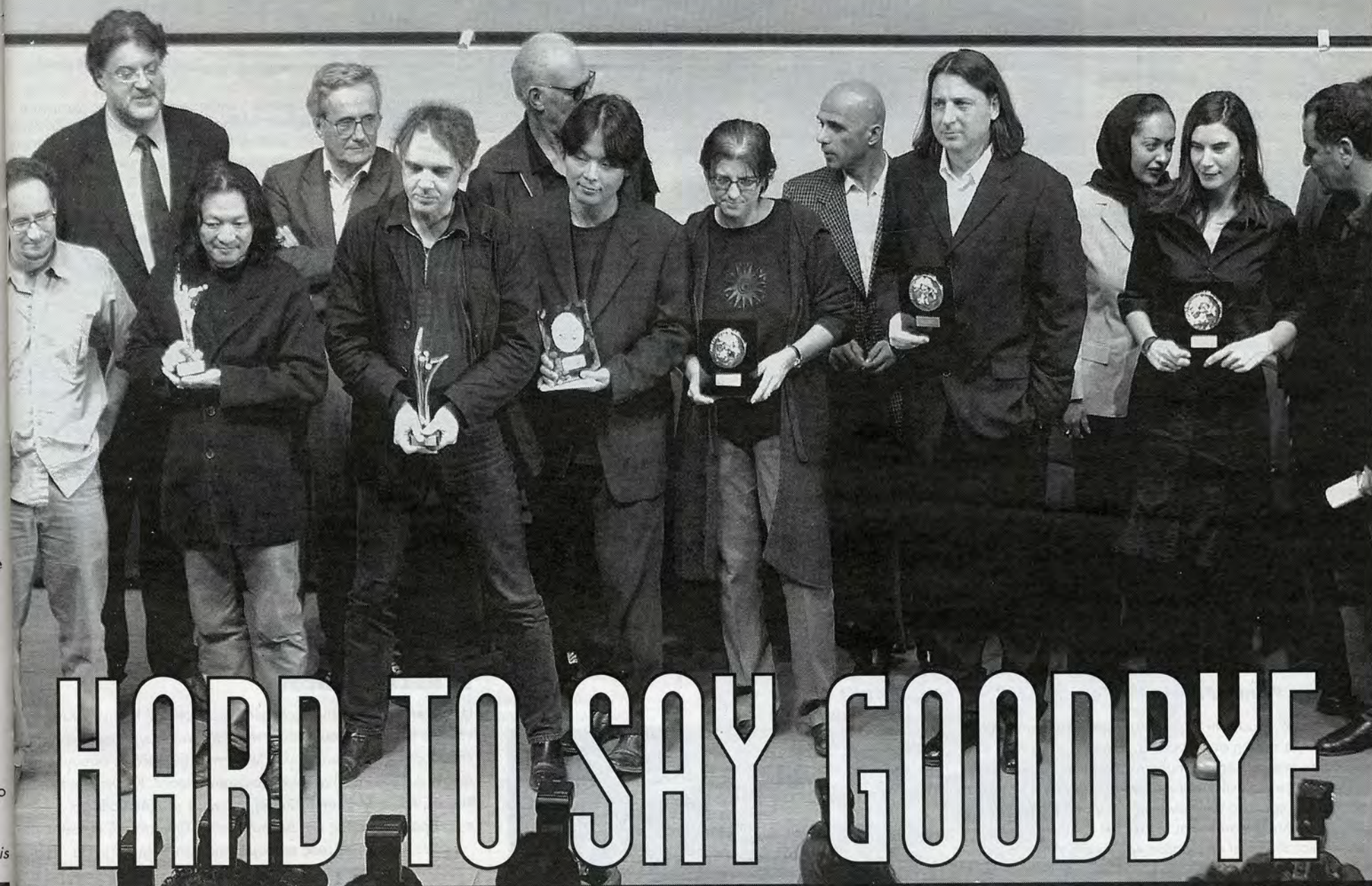
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 43^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 123

Οι Αλέξανδροι του Φεστιβάλ. Με μια σύντομη τελετή μέσα σε μια κατάμεστη αίθουσα και μια ιδιαίτερα φιλική ατμόσφαιρα, έπεσε η αυλαία του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η Κριτική Επιτροπή, με πρόεδρο τον Ιταλό σκηνοθέτη Μάρκο Μπελόκιο και μέλη τους Μιρολιούμπ Βούκοβιτς, κριτικό κινηματογράφου από τη Γιουγκοσλαβία, Τιερί Ζους, σκηνοθέτη και κριτικό κινηματογράφου και μουσικής από τη Γαλλία, Νίκι Καρίμι, ηθοποιό από το Ιράν, Φατμίρ Κότσι, σκηνοθέτης από την Αλβανία, Αχιλλέα Κυριακίδη, σκηνοθέτη, κριτικό κινηματογράφου και πεζογράφος από την Ελλάδα και Μπομπ Ράφελσον, σκηνοθέτη από τις ΗΠΑ, απένειμε το Βραβείο Καλύτερης Μεγάλου Μήκους Ταινίας, τον **Χρυσό Αλέξανδρο** εξ ημισείας στις ταινίες *Γυναίκα της Βροχής* του Χιντενόρι Σουτζιμόρι από την Ιαπωνία και *Για Πάντα Δικός σου* του Απιτσαπόνγκ Ουεερασεδακούλ από την Ταϊλάνδη. Το Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής, τον Αργυρό Αλέξανδρο, κέρδισε η ταινία *Μπάνγκαλου* του Ούλρικ Κέλερ από τη Γερμανία. Ο Ισπανός **Κάρλος Ρεϊγάδας** κέρδισε το **Βραβείο Σκηνοθεσίας** για την ταινία του *Χαπόν*. Το Βραβείο Σεναρίου πήρε η **Αλίσ Νέλις** για την ταινία *Τα Μυστικά μιας Εκδρομής*. Το **Βραβείο Καλύτερης ηθοποιού** δόθηκε στην **Μάνσα Ντόρερ** για το ρόλο της στην ταινία *Τυφλός Στόχος* της Σλοβένας Χάνα Α.Β. Σλακ, ενώ το **Βραβείο Καλύτερου ηθοποιού** πήρε ο **Χρήστος Στέργιουλου** για την ταινία *Δύσκολοι αποχεραιτισμοί: ο μπαμπάς μου* της Πέννυς Πανναγιωτοπούλου και για την ταινία *Θα το μετανιώσεις* της Κατερίνας Ευαγγελάκου. Το **Βραβείο Καλλιτεχνικού Επιτεύγματος** κέρδισε η ταινία *Μην Κλαις* του Κορεάτη Μιν Μπουνγκ-χουν, ενώ **Ειδική Μνεία** δόθηκε στον **Μουχαμάντ Ραχίμοβ** για την ίδια ταινία. Η Κριτική Επιτροπή επισήμανε πως οι ταινίες

του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος χαρακτηρίζονταν από μια πλούσια και δυναμική ποικιλομορφία. Όσον αφορά στη θεματολογία, διαπίστωσε ότι πολλές από αυτές τις πρώτες και δεύτερες ταινίες ασχολούνται με τα θέματα της φυγής, των διχασμένων προσωπικοτήτων και της μοναχικότητας. Διαπίστωσε επίσης δύο τάσεις στην κινηματογραφική προσέγγιση και στη γλώσσα των ταινιών: την έντονη και εποικοδομητική τους ταύτιση με τον αφηγηματικό κινηματογράφο, όπως και την σημαντική τους εστίαση σε μια πρωτοποριακή οπτική φόρμα.

“Τις μέρες που είμαι σ’ αυτήν την όμορφη πόλη με σταματούσε κόσμος και με χαιρετούσε και μου έλεγε: είδα την ταινία σου, είναι πολύ καλή. Έχω μάθει σε έξι Φεστιβάλ μέχρι τώρα, αλλά αυτό εδώ είναι το καλύτερο.”

Χιντενόρι Σουτζιμόρι, σκηνοθέτης της ταινίας *Γυναίκα της Βροχής*

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Οι τελικές βαθμολογίες στα Βραβεία Κοινού Dewar's και, σήμερα το βράδυ, στο Μέγαρο Μουσικής, Κρατικά Κινηματογραφικά Βραβεία Ποιότητας στις ελληνικές ταινίες του 2002

5 Ο μελαγχολικός στοχασμός του Bela Tarr και έξι ταινίες του σε επαναληπτικές προβολές, Τρίτη 19 και Τετάρτη 20 Νοεμβρίου στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

7 Ένας πρώτος σύντομος απολογισμός από τη συμμετοχή των ελληνικών ταινιών στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

8-9 Επαναληπτικές προβολές 18 ελληνικών ταινιών σήμερα στις τέσσερις αίθουσες στο Λιμάνι

11 Κοκκλωμένος από τα Βαλκάνια και *Μυστικά μιας εκδρομής* και *Δύση* από το Διεθνές Διαγωνιστικό στις επαναληπτικές προβολές της Πέμπτης

13 Για τους οπτιμοτικούς της αργεντίνικης επαρχίας μιλάει στο Πρώτο Πλάνο ο Pablo Trapero, σκηνοθέτης της ταινίας *El bonaerense*

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

travelling

Θα πήξουμε στα βραβεία... χθες διεθνή, σήμερα ελληνικά, αύριο ποιος ξέρει...

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερόλοιο.

Πλάτωνος μεγαλομάρτυρας, Ρωμανού μάρτυρας και Ζαχαρίου διακόνου σήμερα. Χθες του Μπάτσου του Καπνογόνου.

• Αισθάνομαι πως αρρωσταίνω, τρέχει η μύτη, έχω ζαλάδες, αλλά δεν πειράζει. Είναι η τελευταία μέρα, ας τη ρουφήξω μέχρι τελικής πτώσης και αύριο καθώς θα ξεραίνωμαι στο κρεβάτι, θα μπορώ να φέρνω στο μυαλό μου όλο αυτόν τον τίλο του αναμνησμού. Η πίκρα για ό,τι τελειώνει ήταν πάντα αυτό που με ενοχλούσε περισσότερο από κάθε άλλο στη ζωή. Αν του χρόνου κάναμε το φεστιβάλ ένα μήνα; Θα ήταν λύση;

• Κλείσιμο χθες του διεθνούς διαγωνιστικού με Πάμπλο Τραπέρο. Ο κόσμος χειροκρότησε και στη σκηνή εμφανίστηκε ο Αργεντινός σκηνοθέτης με την πολύ όμορφη γυναίκα του (είναι το λατίνο αίμα) και το μικρό τους μπέμπι. Ο μόλις μερικώς μνην εκκολαπτόμενος σκηνοθέτης προσπάθησε να αρθρώσει στο μικρόφωνο το κριτικό του σχόλιο για την κατάσταση του αργεντινικού κινηματογράφου, αλλά ατυχώς δεν κατάφερε να αρθρώσει τίποτα περισσότερο από μερικά χαριτωμένα επιφωνήματα. Όταν ο σκηνοθέτης πήρε το λόγο, είπε: «Κατά τη διάρκεια της ταινίας γέννησα δύο πράγματα». Το έργο και τον μπέμπι. Η γυναίκα του είναι και συγχρόνως η παραγωγός του. Μιλάμε δηλαδή για μια αργεντινική οικογενειακή υπόθεση.

• Τι ήταν πάλι και τούτο στην αποθήκη Γ το μεσημέρι; Νόμιζα πως άνοιξε κανάς πελώριος μπουφές με αργιούρουνα κι εκλεράκια και πως έπεσαν όλοι οι πεινασμένοι σινεφίλ με τα μούτρα, αλλά όχι, δεν ήταν αυτό. Ήταν η ανάγκη για μια τελευταία τζούρα από το φεστιβάλ στον ανοιξιάτικο ουρανό. Ήταν η επιθυμία να ρουφήξεις ό,τι απέμεινε από την καπνισμένη και γλυκιά ατμόσφαιρα της αποθήκης. Ήταν η όρεξη να σχολιάσεις για τελευταία φορά τις ταινίες που είδες. Ήταν η ανασφάλεια να αρπάξεις ό,τι μπορείς από τη διαφορετικότητα των δέκα ημερών με την επίγνωση πως πλέον όλα θα επιστρέψουν εκεί που βρίσκονταν.

• Ποιο ήταν το πιο δυσέμετο αντικείμενο στην αποθήκη; Η καρέκλα. «Είναι πιασμένη;» «Μα, δεν βλέπετε την μπλούζα;» Το κράτημα θέσης για το φίλο σου είναι ολόκληρη επιστήμη. Φέρνεις την καρέκλα κοντά σου, βάζεις πάνω το μπουφάν, ακουμπάς τα πόδια σου και αγριοκοιτάξεις

όποιον πλησιάζει. A chair! My kingdom for a chair!

• Ο σκηνοθέτης της ιρανικής ταινίας *Είμαι η Ταρανέ*, 15 ετών, ανακοίνωσε στην προβολή πως η ταινία του επιλέχτηκε να εκπροσωπήσει τη χώρα του στα Όσκαρ. Εκεί-εκεί στη Μέκκα της γκλαμουριάς και της σόου μιτζ.

• Θα έπρεπε κάποιος επιτέλους να γράψει ένα βιβλίο με τον τίτλο: «Μετά το φεστιβάλ

Μπομπ: Πώς τον είπαμε τον Ταϊλανδέζο; Ατσιπαγκόνγκ... Τσασικα-νόνγκ... Βερεκαθεσσούλ... Βερσινζετορί; Κομαντάντε Μάρκος: Χα! Εγώ το έγραψα τριάντα φορές. Θα το πω νεράκι!

Εξορ ψωμί για τον μαραθώνιο, έχω να τους δώσω τις ευχές μου και καλό κουράγιο. Αν το πιστέψετε, μπορείτε να τα καταφέρετε.

• Στην προβολή της ταινίας *Τη νύχτα έρχεσαι*, *Εσμεράλδα* στην αίθουσα Παύλος Ζάν-

στο φεστιβάλ. Θα κάνει τη ζωή πιο εύκολη.

• Προς όσους τρελιάρηδες βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο Φασμίντερ και

σε να του πούνε οποιαδήποτε αγγλική λέξη και αυτός θα αποδείκνυε την ελληνική της ρίζα. Αν έχεις μανία...

• Τίφονι και κουλ Λάρι στο ίντερνετ ολημερίς. Στις ΗΠΑ κάνουν ταινίες, και στο Ελλάδα σερφάρουν στο διαδίκτυο. Η Τίφονι έκλειψε το χρόνο να κάνει και μια βόλτα προς το άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όπου μίλησε με τους σκευτάδες. Παλιά μου τέχνη κόσκινο...

• Ήθελα να το γράψω από το πρώτο τεύχος, αλλά όλο έλεγα «αύριο» και να που έφτασε η τελευταία μέρα. Βλέπατε στην αρχή της ιδιωτικής τηλεόρασης εκείνη τη θεοπάλαβη ασπρόμαυρη χιουμοριστική σειρά με το συγκρότημα Monkees; Θυμάστε το ανατρεπτικό χιούμορ και τις απίστευτες καταστάσεις. Ε, λοιπόν, παραγωγός της σειράς (1966-1968) ήταν ο τρελο-Μπόμπι Ράφελσον, ο οποίος έγραψε και σκηνοθέτησε κάποια σποραδικά επεισόδια. Όσο για τους Monkees, συγκροτήθηκαν ειδικά για τη σειρά και δεν προϋπήρχαν όπως πιστεύαμε. Απίστευτο! Η TV ιδρύει ακόμα και ροκ συγκροτήματα!

• Ξέρετε τι δεν μου έλειψε καθόλου τόσο καιρό; ο εξτρα κριτσανιστός ήχος των ποπ κορν, λαίμαργα στόματα να μασουλάνε θόρυβο και καλαμπόκι. Στον ιδεατό μου κόσμο, ο δειξ μασουλάει στο σινεμά. Είναι ένας από τους λόγους που γουστάρω το φεστιβάλ.

• Τελετή λήξης και πορεία πολυτεχνείου για μια στιγμή στον ίδιο χώρο. Μια μικρή αψιμαχία, καπνογόνα και ο καθένας συνέχισε το δρόμο του. Οι μεν στην πορεία, οι δε στην τελετή. Κάθε κατεργάρης στον

Φατμίρ: Χα, χα, χα, κοίτα τις πράσινες κάλτσες του Μπομπ του μαστορά! Μπομπ: Εντάξει, δεν έχεις ξαναδεί; Νίκι: Γιατί, το σακάκι σου Φατμίρ είναι καλύτερο; Τιέρ: Σωπάστε να ακούσουμε τον κομαντάντε... μιλάει σαν μπριγκάντε ρόσε!

πάγκο του. Ο κόσμος καταφτάνει φοβισμένος και στολισμένος, αλλά έχει διαφορετική διάθεση από την τελετή έναρξης. Είναι πιο συγκρατημένος, λείπει ο ενθουσιασμός του «θέλω να τα σπάσω όλα και να μωρ μέσω», ξέρει τι έχει δει, είναι ίσως κουρασμένος, καρτερικός και... ατελειώτος. Ποιοι είναι οι πιο πολλοί; οι όρθιοι ή οι καθιστοί; Βγάλτε τις βεντάλιες, δώ-τι θα σκάσουμε...

• Έφτασε η κριτική επιτροπή κι έκατσε πρώτη σειρά μπροστά, πουθενά η Τίφονι, ήρθε και ο Υπουργός Μαγκριώτης. Πλέον οι αναγνωρίσιμες φάτσες είναι πολύ περισσότερες. Μετά από τόσες ταινίες, καταλαβαίνεις who is who (αυτός δεν είναι ο...) 9:20 τα φώτα χαμηλώνουν προειδοποιητικά, τελευταίο σούσουρο, «σασστ, ξεκι-νάει», ο Μισέλ προλογίζει, παρουσιάζει την κριτική επιτροπή και... αρχίζει το ματς. Ο τρελο-Μπόμπ μαστορεύει με πράσινες εκκεντρικές κάλτσες και καθώς σηκώνονται ελαφρώς τα μπατζάκια, το κοινό ξεσπάει σε γέλια. Ο Μπόμπ ο μαστορας έκλεψε την παράσταση πάλι.

• Χαλαρό το κλίμα, αστείακια, φιλοφρονήσεις και δια στόματος Μπελόκιο ο Χρυσός Αλέξανδρος πάει στους... Χιντε-νόρι Σουχιμόρι και... Αχιταπόνγκ Βεχασουτουπαγκαλουκο-μπούμ. Μεταφράζει και η διερμηνέας: Σουχιμόρι και... Βε-ρρασετακαουλούμ. Τώρα που έχω μπροστά το όνομα του Ταϊλανδού και το διαβάζω είναι «Βερασεθακούλ» ή κάπως έτσι. Δεν τον φωνάζουμε καλύτερα Τζό;

• Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους φίλους και φίλες (και τον ξάδελφο), που λειτουργήσαν ως σπιούν-οι-μικροχαφιέδες και απλόχερα με βοήθησαν καθημερινά να φέρω σε πέρας τη στήλη. Χωρίς την πολύτιμη βοήθειά τους, θα τα είχα βρει μπισσισμένα. Άντε και του χρόνου να είμαστε όλοι υγιείς, για να βρεθούμε ξανά. Τα λέμε.

Sotiris Babatzimis
donkihotos@hotmail.com

Λεγεωνάριοι των MAT σε σχηματισμό χελώνας, έξω από το ΟΛΥΜΠΙΟΝ, περιμένουν επίθεση από τον Οβελίξ. Κάτω τα χέρια από τους ανυπότακτους Γαλάτες!

τι;» Έλα μου ντε. Καλομάθαμε όλη μέρα εδώ με τους καφέδες, τα σα-ντουιτσάκια, τις ταινίες, τους ηθο-ποιούς σε απόσταση αναπνοής, τη μουσική, τις συνεντεύξεις, τις κουβεντούλες, τις γνωριμιές, τα χαλαρά ήθη και τις μηδενικές υποχρεώσεις. Τον καιρό του φεστιβάλ, παρατάμε τα πάντα και αφοσι-νόμεστε σ' αυτό. Μετά, Γιώγκα, μεντιτέισον, αναθεώρηση των προτεραιοτήτων και τα λοιπά. Άντε και όταν γίνει το μετρό (λέμε τώρα...) μην ξεχάσουν να βάλουν μια στάση

Φραγκαλά: Όου, μον ντιέ! Γιαπωνέζοι, Γερμανοί, παίρνουν τους Αλέξανδρους! Το Παιδί Φάντασμα τι θα έλεγε; Ο Σπίθας; Η Κατερίνα;

νό προς τους διάφορους συντελεστές των διεθνών ταινιών που εμφανίζονται μετά το τέλος των προβολών ήταν: πώς συνδέεται το έργο με το ελληνικό στοιχείο; Δεν πάει να είναι η ταινία ιρανική, ταϊλανδέζικη, κι-νέζικη, μεξικανική, σίγουρα θα υπάρχει

ένας συνδυασμός κρίκος με την ελληνική μυθολογία, την τραγωδία, την ελληνική αρχαιότητα γενικότερα. Μου θυμίζει εκείνο τον πατέρα στο *My big fat Greek wedding* που ζητού-

Berlin Alexanderplatz

του Reiner Werner Fassbinder (Γερμανία, 1980 - Διάρκεια: 90')

Μνημειώδης διασκευή του μυθιστορήματος του Alfred Döblin για τη ζωή στη Γερμανία, δεκαετία του 1920. Ο ή-ρωας είναι ένας απλός, καθημερινός άνθρωπος που έχει μό-λις βγει από τη φυλακή. Λαχταρά μια αξιοπρεπή ζωή, αλλά ο-δηγείται σαν πρόβατο από δυνάμεις πέρα από τον έλεγχό του προς την εγκληματικότητα και την τρέλα. Ο Φραντς Μπίμπερ-κοφ έχει καταδικαστεί σε τέσσερα χρόνια στα κάτεργα επειδή δολοφόνησε τη φίλη του. Τώρα που αποφυλακίζεται, είναι α-ποφασισμένος να γίνει ένας «σωστός άνθρωπος». Η και-νούργια αγαπημένη του, Λίνα, θα τον βοηθήσει. Ωστόσο, το ν' αρχίσει κανείς μια νέα ζωή στο οικονομικά ταραγμένο Βε-ρολίνο του '20 δεν είναι εύκολο πράγμα, παρά τις φιλότιμες προσπάθειές του. Και τότε, σε μια κρίσιμη στιγμή, ο Φραντς θα γνωρίσει τον Ράινχολτ, έναν μικροκακοποιοί, ο οποίος α-σκει μια ακαταμάχητη γοητεία πάνω στον Φραντς. Κάτω από την επιρροή του, ο Φραντς θα πέσει ξανά στην παρανομία και, τελικά, θα καταστραφεί.

Δευτέρα 18 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 10:00

ΠΡΩΤΟ ΠΑΝΟ 2

ΒΡΑΒΕΙΑ FIPRESCI

Η Κριτική Επιτροπή της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κριτικών Κινηματο-γράφου (FIPRESCI) του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονί-κης, αποτελούμενη από τους Ελί Καστιέλ (Καναδάς), Ντουμπράβκα Λάκιτς (Γιουγκοσλαβία), Νίνα Τσικούν (Ρωσία), Κάρλο Τζεντίλε (Ιτα-λία) και Χρήστο Μήτη (Ελλάδα), απένευσε τα εξής βραβεία:

• Το βραβείο ταινίας του Διαγωνιστικού Τμήματος εξ ημισείας στις ταινίες *Τα μυστικά μιας εκδρομής* της Αλίσ Νέλις (Τσεχία - Σλοβα-κία), «για το χιουμοριστικό τρόπο αφήγησης μιας δραματικής ιστο-ρίας έχοντας ταυτόχρονα τον πλήρη έλεγχο όλων των εκφραστικών της μέσων» και *Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου* της Πέν-νυς Παναγιωτοπούλου (Ελλάδα), «για την τολμηρή συμβίωση της καθημερινότητας και τη συμβολική διάσταση της ζωής»

• Το βραβείο ταινίας των Παράλληλων Τμημάτων στην ταινία *Είμαι η Ταρανέ*, ετών 15 του Ρασούλ Σαντρ - Αμελί (Ιράν) στο πλαίσιο των Νέων Οριζόντων, «για την αποτελεσματικότητά της στην απεικόνι-ση μιας νέας προοπτικής στην κατάσταση της γυναίκας στη σύγ-χρονη ιρανική κοινωνία».

43^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

www.ert.gr

One Karamella

Dewar's.
Always True Cinema
Expressions

43^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου συντροφιά
με το Dewar's.

Dewar's. Always you.
Always true.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Ο μελαγχολικός στοχασμός του Bela Tarr

Η Susan Sontag –μια από τις σημαντικότερους δοκιμιογράφους της Αμερικής– τον θεωρεί ως έναν από τους αξιοπρόσεκτους σκηνοθέτες: ο Bela Tarr και οι Abbas Kiarostami και Alexandr Sokurov, συνιστούν, κατά την άποψη της, τους εμβληματικούς σκηνοθέτες της κινηματογραφοφιλίας σήμερα. Και δεν είναι η μόνη: τα εγκωμιαστικά σχόλια από κριτικούς, ευρωπαίους ή αμερικανούς, γίνονται πάντα στον υπερθετικό βαθμό όταν αναφέρονται στο έργο του Bela Tarr. Το έργο του όμως βρίσκεται στην αφάνεια: το σκηνοθετικό του ύφος και πολλές φορές η διάρκεια των ταινιών του (*Satantango*) δεν επιτρέπουν την προβολή τους στο εμπορικό κύκλωμα, ούτε καν στην τηλεόραση. Ωστόσο χάρis στο εναλλακτικό κύκλωμα των φεστιβάλ και των ταινιοθηκών, οι ταινίες του Bela Tarr βρίσκουν σ' όλο τον κόσμο τους θεατές τους.

Ο Bela Tarr γεννήθηκε στην Ουγγαρία και όταν ήταν νέος ήθελε να σπουδάσει φιλοσοφία. Ξεκίνησε να γυρίζει ταινίες στα 8mm με θέμα τα κοινωνικά προβλήματα, κάτι που προκάλεσε την δυσανεξία του καθεστώτος. Προκάλεσε όμως και την προσοχή ενός μικρού ανεξάρτητου studio που χρηματοδότησε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία *Csaladi Tuzfeszsek* (1978). Σ' αυτή και στις δύο επόμενες –*Szabadgyalog* (1981), *Panelkapcsolat* (1982)– το στυλ μοιάζει έντονα επηρεασμένο από τον Κασαβέτη: κάμερα στο χέρι, ερασιτέχνες ηθοποιοί, κοντινά πλάνα, αυτοσχέδιασμός, κλειστοφοβική αίσθηση. Ταινίες κοινωνικού ρεαλισμού που είναι προϊόντα της οργής (και των αυταπατών) που αισθανόταν ο σκηνοθέτης τους, για την τότε κατάσταση στην χώρα του. Μια τηλεοπτική διασκευή του *Macbeth* (1982) θα σηματοδοτήσει μια εντυπωσιακή στροφή: η ταινία αποτελείται από δύο μονοπλάνα το πρώτο διάρκειας 5' και το δεύτερο 67'. Εκεί για πρώτη φορά εμφανίζεται ένα από τα πιο καθοριστικά στοιχεία του σκηνοθετικού του ύφους: το πλάνο μεγάλης χρονικής διάρκειας, και η χορογραφία στην κίνηση της κάμερας.

Η κατάρρευση του καθεστώτος και οι πολιτικές αλλαγές θα τον απομακρύνουν από το κοινωνικό πεδίο και ο Bela Tarr θα στραφεί προς άλλες κατευθύνσεις. *Karhozat* (1987), *Satantango* (1994), *Werckmeister harmoniak* (2000): είναι μερικές από τις ταινίες της δεύτερης περιόδου. Σ' αυτές τις ταινίες "ο μελαγχολικός στοχασμός για την κοινωνική διάλυση και την αναιμία βίαι" συγκλίνει με "μια μεταφυσική εξερεύνηση της ανθρωπίνης κατάστασης". Οι ταινίες αυτής της περιόδου χαρακτηρίζονται τόσο από μια ισχυρή αίσθηση του μεταφυσικού, όσο και από μια μαγευτική, σχεδόν υπνωτική ροή εικόνων που σαγηνεύουν τον θεατή. Πλάνα μεγάλης χρονικής διάρκειας, ασυνήθιστες και περίπλοκες κινήσεις της κάμερας, χρήση του ασπρόμαυρου, η ηθική παρακμή, επιρροές από ζωγράφους όπως ο Breughel και Bosch, μνήμες από το σινεμά του Andrei Tarkovsky. Όπως σημειώνει ένας κριτικός: "Από το συγκεκριμένο περνάμε στο διφορούμενο, από το χάος στην τάξη, από την τάξη στην αταξία και όλα αυτά μέσα από ένα λαμπρό κινηματογραφικό ύφος με πλάνα μεγάλης χρονικής διάρκειας και πολύπλοκες κινήσεις της κάμερας. (...) Τα πρόσωπα στις ταινίες του Bela Tarr παλεύουν να βρουν τον δρόμο τους".

Αξίζει αναφοράς μια δήλωσή του για τον τρόπο δουλειάς του, αποκαλυπτική της προσέγγισής του: "Ένα χρόνο πριν το γύρισμα περιφέρομαι και παρατηρώ τα πάντα. Υπάρχει μια ιστορία, αλλά αυτή είναι ένα πολύ μικρό μέρος της ταινίας. Απεχθάνομαι τις ταινίες που προβάλλονται στις αίθουσες: είναι σαν κόμικς. Αφηγούνται πάντα τις ίδιες ιστορίες. Δεν μ' αρέσουν γιατί κάθε ιστορία είναι η ίδια παλιά ιστορία από την Παλαιά Διαθήκη. Μετά την Παλαιά Διαθήκη δεν έχουμε νέες ιστορίες", δηλώνει σε μια συνέντευξή του ο Bela Tarr.

Σ' αυτήν την δήλωση μπορούμε να αναγνωρίσουμε έναν δημιουργό για τον οποίο το σημαντικό δεν είναι η αφήγηση μιας ιστορίας, αλλά η δημιουργία ενός έργου που να υπερβαίνει την αφήγηση, μιας οπτικής εμπειρίας η οποία να είναι μοναδική και ανεπανάληπτη (να μην μπορεί δηλαδή να προσφερθεί από καμία άλλη τέχνη), να είναι δηλαδή απόλυτα κινηματογραφική...

Δημήτρης Μπάμπας

ΕΝΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ BELA TARR

Ο Laszlo Krasznahorkai είναι ο συν-σεναριογράφος στις τρεις τελευταίες ταινίες του Bela Tarr –*Κολαστήριο* (1987), *Satantango* (1994), *Οι Αρμονίες του Werckmeister* (2000). Μακροσκελείς προτάσεις, ατελείωτες παράγραφοι, εσωτερικοί μονόλογοι, λεπτομερής και εξαιρετικά αναλυτική περιγραφή, και ένα ύφος όπου ο Dostoyevsky συναντά τον Kafka, αποτελούν τα στοιχεία της λογοτεχνικής του ταυτότητας. Σύμφωνα μ' έναν κριτικό, ο Krasznahorkai "από το υλικό δημιουργεί το μεταφυσικό και από το μεταφυσικό το υλικό".

Ο Bela Tarr μας είπε γι' αυτόν:

"Γνωριστήκαμε το 1985 τότε είχε δημοσιεύσει το πρώτο του μυθιστόρημα. Είχα διαβάσει το χειρόγραφο, μου άρεσε. Τον συνάντησα τού είπα ότι μ' άρεσε, ότι ήθελα να το κάνω ταινία. Τότε όμως δεν μπορούσαμε να το κάνουμε για πολιτικούς λόγους, τότε ήμουν persona non grata στην Ουγγαρία. Δεν μου έδιναν λεφτά. Δεν μπορούσαμε να το κάνουμε. Τότε του είπα για την ιδέα που είχα για την ταινία *Κολαστήριο*. Και συνεργαστήκαμε στο σενάριο. Μέχρι σήμερα δουλεύω μαζί του.

Είναι πολύ καλός συγγραφέας. Αν διαβάσεις τα μυθιστορήματά του θα πεις ότι είναι αδύνατο να γυριστούν ταινίες. Είναι πολύ λογοτεχνικά, είναι γεμάτα εσωτερικούς μονόλογους. Χρησιμοποιεί μια άψογη λογοτεχνική γλώσσα, η οποία όμως είναι αδύνατο να αποδοθεί κινηματογραφικά. Αυτό που είναι για μένα σημαντικό είναι η οπτική του γωνία, το πως βλέπει τους ανθρώπους. Αυτή είναι η αιτία που συνεργάζομαστε."

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Οικογενειακή φωλιά / *Csaladi tüzfeszsek* (1977)

Ηρέν και η μικρή της κόρη ζουν εδώ και χρόνια στο μικροσκοπικό διαμέρισμα των γονιών τού συζύγου της, Λάτσι. Η ατμόσφαιρα είναι τεταμένη και έκρυθμη. Η κάθε κίνηση στον κλειστοφοβικό χώρο του διαμερίσματος καταλήγει σε σύγκρουση και η κάθε ανούσια διαφορά εξε-

κρίσσεται μοιραία σε προστριβή. Ενώ ο Λάτσι υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία, η Ιρέν, εργάτρια σε αλλαντοποιείο, υπομένει την καθημερινή γκρίνια και αποδοκιμασία των πεθερικών της. Ταπεινωμένη και απηυδαμένη, μάχεται μάταια τις αποκαρδιωτικές λίστες αναμονής στο δημοτικό συμβούλιο παροχής κατοικίας. Με την επιστροφή του Λάτσι από το στρατό, συζυγικές εντάσεις και οικονομικά αδιέξοδα επιδεινώνουν την κατάσταση...

Τρίτη 19 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 18:30

Ρυθινοπωρινό αλμανάκ / *Oszi Almanach* (1984)

Χέντι, μια εύπορη ηλικιωμένη κυρία, ζει με το γιο της, Γιάνος, παρόντα μόνο όταν είναι να ζητιανέψει αρτζιλίκι, και την Άννα, του τελεί κρέμ νοσοκόμας, οικονομικού και έμπιστου σύμβουλου. Ο Μίκλος, εργαστής της Άννας, εγκαθίσταται μαζί τους και βάζει σκοπό να γοητεύσει την οικοδέσποινα και να κερδίσει την εύνοιά της. Ο Γιάνος, στο μεταξύ, φέρνει στο σπίτι ένα «νοικάρη», το φίλο του, Παλ. Άνεργος και άπορος δάσκαλος, ο Παλ προσπαθεί κι ε-είνος με τον αδέξιο τρόπο του να ξελογιάσει τη Χέντι. Μέσα σε μια δηλητηριώδη και ασφυκτική ατμόσφαιρα, γεννιούνται συμμά-ές για να διαλυθούν και να ανασταθούν αυτοστιγμεί. Το μόνο έβαιο είναι ότι όλοι έχουν μεγάλη ανάγκη από χρήματα. Όλοι, κτός, βέβαια, από τη Χέντι...

Τρίτη 19 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 20:30

Ο πουτσίντερ / *Szabadgyalog* (1980)

Ο νεαρός «Μπετόβεν», ταλαντούχος ερασιτέχνης βιολιστής, εργάζεται ως νοσοκόμος στη δημόσια ψυχιατρική κλινική. Οι ασθενείς του τον λατρεύουν για την κατανόηση και την καλοσύνη που τους δείχνει, αλλά η αδυναμία του στο αλκοόλ τού στοιχίζει την δουλειά του. Ευαίσθητος και μαζί αδιάλλακτος, υφαίρει γύρω του ένα μιανό δίκτυο συναναστροφών με άλλους «ορφανούς ξένους» σαν εκείνον. Ανάμεσα στους φίλους του, ένας αλκοολικός ζωγράφος, ένας τοξικομανής έφηβος, ένας πρώην δάσκαλος (νυν εργάτης και ροκ τραγουδιστής), ο μεγάλος του αδελφός που επιστρέφει από μετανάστευση από την ανατολική Γερμανία, μια νέα γυναίκα που μένει έγκυος και φέρνει στον κόσμο το παιδί του, αλλά την οποία εγκαταλείπει, και μία άλλη γυναίκα που την ερωτεύεται, την παντρεύεται και σύντομα την απατά...

Τρίτη 19 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 23:00

Προκατασκευασμένες σχέσεις / *Panelkapcsolat* (1982)

Ένας άντρας εγκαταλείπει τη γυναίκα του χωρίς λόγο, αλλά τις ιδέες της. Απ' αυτή τη βία εισαγωγική στιγμή και μετά, η ταινία ακολουθεί τα ίχνη της συζυγικής σχέσης, εξετάζοντας με αποστασιοποιημένη και ταυτόχρονα αδυσώπητη ματιά την καθημερινή λειτουργία ενός γάμου που ασφυκτιά μέσα στη «φυσιολογικότητά» του και στο τέλος αυτοκαταστρέφεται. Ένα ζεύγος με δύο παιδιά ζει σ' ένα άνετο διαμέρισμα σε κάποιο γιγαντιαίο σύμπλεγμα πολυκατοικιών στα προάστια. Ο σύζυγος είναι μηχανικός σ' ένα μοντέρνο εργοστάσιο. Η σύζυγος ασχολείται με τα οικιακά. Παρά τις ιδανικές συνθήκες διαβίωσης, η ζωή είναι αφόρητα κλειστοφοβική και για τους δύο...

Τετάρτη 20 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 18:30

Οι αρμονίες του Werckmeister / *Werckmeister Harmoniak* (2000)

Στην κεντρική πλατεία της επαρχιακής πόλης, εκατοντάδες άνθρωποι στέκονται γύρω από μια σκηνή τσίρκου και περιμένουν να δουν την κεντρική ατραξιόν: το βαλασσωμένο κουφάρι μιας αληθινής φάλαινας. Κόσμος έρχεται απ' όλες τις γωνιές της πεδιάδας. Η άφιξη του κίτους, η ανθρωποπλημύρμα και το τσουχερό κρύο πυροδοτούν μια αλυσίδα από πάθη, μίσση και φιλοδοξίες. Μόνος μέσα στο ανώνυμο, χυδαίο πλήθος, ο Βαλούσκα, ένας αλαφροίσκιωτος ταχυδρομικός υπάλληλος, φαίνεται να είναι ο μόνος υπερασπιστής μιας ανθρωπότητας που βαίνει προς εξαφάνιση, μαχόμενος κόντρα στο σκοταδισμό που απειλεί τον κόσμο. Η ταινία, ένα ακόμα μετα-Αποκαλυπτικό αριστούργημα του Tarr, είναι διασκευή του μυθιστορήματος *Η μελαγχολία της αντίστασης* του Laszlo Krasznahorkai.

Τετάρτη 20 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 20:30

Κολαστήριο / *Karhozat* (1987)

Ο Κάρερ, ένας μοναχικός μεσολικός άντρας, παρατηρεί απ' το παράθυρό του τα εναέρια βαγονέτα του γειτονικού ορυχείου καθώς καταπίνονται ένα ένα από την ομίχλη. Το άυλο, βιομηχανικό τοπίο της περιοχής αγγίζει τα όρια του απίθανου, του φανταστικού. Η ιστορία θα εκτυλιχθεί κάτω απ' το πρίσμα αυτού του αρχικού μελαγχολικού και ανεξίτηλου βλέμματος. Ο μοναδικός φίλος του Κάρερ είναι ο Βιλάρσκι, ιδιοκτήτης του μπαρ «Τιτανικός» και μικροαπατεώνας. Το μοναδικό του πάθος είναι ο αδιέξοδος έρωτάς του για την παντρεμένη τραγουδίστρια του μπαρ. Θέλοντας να ξεφορτωθεί τον άντρα της για να μείνει, έστω και για λίγο, ανενόχλητος μαζί της, τον πείθει να μεταφέρει ένα παράνομο φορτίο...

Τετάρτη 20 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 23:00

www.vac.gr

VAC

VideoArtClub

The progressive home cinema club

24 SERVICE

DVD VIDEO

ωρες

Μ	2	F
Η	3	A
Τ	1	X
Ρ	0	
Ο	2	2
Π	6	7
Ο	8	5
Λ	.	
Ε	2	5
Ω	2	8
Σ	107	0
	0	1

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ &

OKLAHOMA UNIVERSITY

FILM & VIDEO STUDIES

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ
ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ
ΗΘΟΠΟΙΟΙ
ΟΠΕΡΑΤΕΡ
ΜΟΝΤΕΡ

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης
των βραβευμένων ταινιών "Μιζήνες στα
Βαλκάνια", "Ο Παράδεισος Ανοίγει
με Αντικλείδι" και 10 θεατρικών έργων

Βασίλης Μπουντιούρης

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studioen@panafonet.gr

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ARROW/CRAFTS

Οι ελληνικές ταινίες στο Φεστιβάλ

Ένας πρώτος σύντομος απολογισμός

Άλλο ένα φεστιβάλ τελείωσε, ένα φεστιβάλ πάντα όμως διαφορετικό. Διαφορετικό γιατί διαφορετικές είναι και οι ταινίες. Και σε ένα Φεστιβάλ κινηματογράφου οι ταινίες είναι οι απόλυτοι πρωταγωνιστές, αυτές που πάντα γίνονται αντικείμενο συζητήσεων. Η αίσθηση της γιορτής πάντα υπάρχει, γιορτή όμως δε νοείται χωρίς τον εορτάζοντα (ταινίες) και τους καλεσμένους (το κοινό).

Οι ελληνικές ταινίες για άλλη μια φορά συγγένωσαν πολλά από τα φώτα της δημοσιότητας πάνω τους και κατάφεραν να έρθουν σε μια πρώτη επαφή με το κοινό. Ο αριθμός τους σημαντικός, 23 ταινίες μεγάλου μήκους από τις οποίες 17 μυθοπλασίας και 6 ντοκιμαντέρ. Από αυτές οι περισσότερες έκαναν την πρώτη τους προβολή στη Θεσσαλονίκη και δοκιμάστηκαν για πρώτη φορά σε κοινό και επαγγελματίες. Και μόνο γι' αυτό η ύπαρξη του φεστιβάλ για την ελληνική ταινία είναι σημαντικό. Στιγμές που δεν ξεχνιούνται εύκολα, η πρώτη προβολή, η πρώτη παρουσίαση, τα κείμενα των Ελλήνων συγγραφέων, οι ερωταπαντήσεις με το κοινό στο τέλος.

Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Πολλοί επαγγελματίες από το εξωτερικό είχαν την ευκαιρία να έχουν μια πιο ουσιαστική επαφή με την ελληνική ταινία. Διανομείς και παραγωγοί από το εξωτερικό έδειξαν ενδιαφέρον και έκαναν κατ' ιδίαν επαφές με Έλληνες σκηνοθέτες. Εκπρόσωποι διεθνών φεστιβάλ κινηματογράφου ενδιαφέρθηκαν για να συμπεριλάβουν ταινίες στο πρόγραμμά τους. Ενδεικτικό παράδειγμα ο Φρανσουά Ντα Σίλβα, πρόεδρος του δεκαπενθήμερου σκηνοθετών στις Κάνες που είδε όλες τις ελληνικές ταινίες και η Άννα Χοφμαν από το Φόρουμ του φεστιβάλ του Βερολίνου. Ο Ελί Καστέλ πρόεδρος

της φετινής επιτροπής της FIPRESCI και καθηγητής στο πανεπιστήμιο του Μόντρεαλ πήρε το σύνολο της φετινής παραγωγής προκειμένου να τις συμπεριλάβει στις διαλέξεις του. Η Δήμητρα Αρλός μέλος της επιτροπής αξιολόγησης των υποψηφίων ταινιών για το Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας, ενημέρωσε τους ενδιαφερομένους για τη διαδικασία της επιλογής, καθώς και για τις δυνατότητες διάκρισης της ελληνικής ταινίας σ' αυτό το θεσμό.

Με την περσινή εμπειρία σαν οδηγό, το τμήμα ελληνικών ταινιών του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με συγκεκριμένες ενέργειες έφερε την ελληνική ταινία σε επαφή, πέρα από το κοινό και με επαγγελματίες του χώρου προκειμένου να υπάρξει συνέχεια στην πορεία της.

• Καθιέρωσε τα "Market screenings", ειδικές δηλαδή προβολές όλων των πρόσφατων ελληνικών ταινιών με αγγλικό υποτίτλισμό για επαγγελματίες, διανομείς και δημοσιογράφους.

• Όλες οι ελληνικές ταινίες υπήρχαν και φέτος διαθέσιμες στη βιντεοθήκη του φεστιβάλ και συγκέντρωσαν μεγάλο ενδιαφέρον.

• Με την έκδοση "Ερωτηματολόγιο" ενημέρωσε τους Έλληνες επαγγελματίες για το προφίλ και τις αγοραστικές συνήθειες των ξένων αγοραστών που επισκέφθηκαν το φεστιβάλ. Η έκδοση αυτή βοήθησε τους Έλληνες σκηνοθέτες να οργανώσουν τις επαγγελματικές τους συναντήσεις και να εξοικειωθούν με τις τάσεις της παγκόσμιας αγοράς.

• Με πρωτοβουλία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το Balkan Fund, το ταμείο για την ανάπτυξη σεναρίων από τις βαλκανικές χώρες, με στόχο να βοηθήσει κινηματογραφιστές από τις χώρες αυτές να σχεδιάσουν και να αναπτύξουν με όσο το δυνατόν πιο επαγγελματικές προδιαγραφές τις επόμενες ταινίες τους. Η οικονομική ενίσχυση θα αφορά 4-5 ταινίες μεγάλου μήκους, από τις οποίες τουλάχιστον μία ελληνική, και θα φτάνει τα 10.000 ευρώ, ενώ η ταινία θα κάνει την πρώτη της προβολή στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Πολλοί Έλληνες και Βαλκάνιοι κινηματογραφιστές έδειξαν ενδιαφέρον και ενημερώθηκαν για αυτή τη νέα πρωτοβουλία.

Όλα τα παραπάνω δεν είναι παρά ενέργειες υποστήριξης της ελληνικής ταινίας σε μια προσπάθεια για την επαφή της με ένα ευρύτερο κοινό, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό. Η ίδια η ταινία είναι αυτή που όταν αξίζει θα διακριθεί, η υποστήριξη όμως είναι απαραίτητη προκειμένου αυτή να ξεπεράσει τα σύνορα της χώρας. Οι νόμοι της παγκόσμιας αγοράς ισχύουν και για τον κινηματογράφο, η μαγεία του όμως που τον συνοδεύει είναι μοναδική. Και μόνο για την εικόνα ενός προσώπου που συγκινείται, βγαίνοντας από τη σκοτεινή αίθουσα, αξίζει αυτή η προσπάθεια.

Στο τμήμα ελληνικών ταινιών εργάστηκαν φέτος η Γεωργία Κακαβά, ο Γιάννης Παλαβός, ο Βαγγέλης Ρητάς, η Λουκία Ρικάκη και η Ντένια Σαφαρή.

Βαγγέλης Ρητάς

18 ΔΕΥΤΕΡΑ • MONDAY

PAVLOS ZANNAS	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	FRIDA LIAPPA	TONIA MARKETAKI
από ΔΕΥΤΕΡΑ 18/11 έως ΠΕΜΠΤΗ 21/11 18:30, 20:45, 23:00 • Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ O HOROS TON ALOGON - 64' Hristos Voupouras Greece/2001 O.V. Greek • ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝΑΣ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ATHANASSIOS HRISTOPOULOS, ENAS LISMONIMENOS PIITIS - 61' Stamatis Tsarouhas Greece/2001 O.V. Greek	10:00 - Greek Films 2002 Η ΜΝΗΜΗ I MNIMI - 65' Vassilis Mazomenos Greece/2002 O.V. Greek 11:15 - Greek Films 2002 "Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ...ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ" ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ "I GYNEKA TIS...KE O SYLEKTIS" ALLIGORIA III - 70' Costas Sfikas Greece/2002 O.V. Greek 12:45 - Greek Films 2002 ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΛΕΜΥ ΚΩΣΙΩΝ STI SKIA TOY LEMMY CAUTION - 84' Nikos Zervos Greece/2002 O.V. Greek 14:30 - Greek Films 2002 ΘΑ ΤΟ ΜΕΤΑΝΙΩΣΕΙΣ THA TO METANIOSSIS - 100' Katerina Evangelakou Greece/2002 O.V. Greek 16:30 - Greek Films 2002 ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ, ΠΑΡΑ ΠΟΝΤΟ, ΠΑΡΑ ΤΡΙΧΑ PARA LIGO, PARA PONTO, PARA TRIHA - 121' Stella Theodoraki Greece/2002 O.V. Greek	11:00 - Greek Films 2002 ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΚΟΟΛ OSSO IPARHI ALCOOL - 103' Dimitris Makris Greece/2002 O.V. Greek 13:00 - Greek Films 2002 ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ RAIDEL - EL VECINO CUBANO HOREVONTAS ME TON RAIDEL - EL VECINO CUBANO - 87' Alexis Tsafas Greece/2002 O.V. Greek 15:00 - Greek Films 2002 ΟΝΕΙΡΑ ΓΛΥΚΑ ONIRA GLYKA - 93' Pantelis Pagoulatos Greece/2002 O.V. Greek 17:00 - Greek Films 2002 Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ O VASSILIAS - 130' Nikos Grammatikos Greece/2002 O.V. Greek	10:00 - Greek Films 2002 ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ FYLAKEΣ TOY HRONOU - 62' Margarita Manda Greece/2002 O.V. Greek 11:15 - Greek Films 2002 ΕΓΚΩΜΙΟ ΒΡΑΔΥΤΗΤΑΣ EGOMIO VRADITITAS - 64' Yannis Leontaris Greece/2002 O.V. Greek 12:30 - Greek Films 2002 Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΤΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΟΛΑ O HAMENOS TA PERNI OLA - 120' Nikos Nikolaidis Greece/2002 O.V. Greek 15:00 - Greek Films 2002 ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ: Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΜΟΥ DISKOLI APOHERETISMI: O BABAS MOU - 108' Penny Panayotopoulou Greece/2002 O.V. Greek 17:00 - Greek Films 2002 LILLY'S STORY - 130' Robert Manthoulis Greece, France/2002 O.V. Greek, French	10:00 - Greek Films 2002 ΓΥΡΟ ΓΥΡΟ ΟΛΟΙ GYRO GYRO OLI - 90' Yannis Drakos Greece/2002 O.V. Greek 12:00 - Greek Films 2002 ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΥΖΟ PAME GIA ENA OUZO - 85' Kleoni Flessa Greece/2002 O.V. Greek 14:00 - Greek Films 2002 ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ TO MISTIKO TOY NOEMVRI - 114' Takis Papayannidis Greece/2002 O.V. Greek 16:30 - Greek Films 2002 Ο ΚΟΣΜΟΣ ΞΑΝΑ O KOSMOS XANA - 110' Nikos Cornillos Greece/2002 O.V. Greek

Η μνήμη

του Βασίλη Μαζωμένου

Μια ηθοποιός πάνω στη σκηνή ανασύρει τις μνήμες της, μνήμες λαγνείας, από τους εραστές της. Ένας ποιητής φωτογραφίζεται στην ίδια πάντα γωνιά του γραφείου του με τις αγαπημένες του.

Οι δύο τους δε συναντήθηκαν ποτέ. Και οι δύο τους όμως βίωσαν με το δικό τους τρόπο τη λαγνεία. Με βάση αυτούς του δύο ανθρώπους, δύο ανθρώπους που δε συναντήθηκαν ποτέ ο σκηνοθέτης χτίζει την ταινία του και εμπλουτίζει το υλικό του με αρχειακό υλικό ερωτικών ταινιών αλλά και σύγχρονες εικόνες και 3-D animation υλικό, δείχνοντας μας τη δική του άποψη για την ερωτική μνήμη, προσπαθώντας να αναστήσει κι άλλες μνήμες στο φως.

Cine Τζων Κασσαβέτης, 10:00

Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης - Αλληγορία III

του Κώστα Σφήκα

Η «Γυναίκα της Ζάκυνθος» συναντά τη μουσική του Bach, του Handel και του Mozart και συνοδεύεται από πρωτότυπες εικαστικές συνθέσεις. Εικόνες από την ορδόδοξη και την αρχαία ελληνική παράδοση αναμιγνύονται με πίνακες του Magritte, του Bosch και των ζωγράφων της Αναγέννησης για να δημιουργήσουν ένα ψηφιδωτό που αποπνέει έντονη θρησκευτικότητα. Η ταινία του Κώστα Σφήκα δεν διαθέτει συγκεκριμένη αφηγηματική δομή. Αντλεί τη δύναμή της από την καλλιτεχνική αξία των εικόνων της και από το «δέσιμό» τους με το λόγο και τη μουσική. Σαρανταένα χρόνια μετά την πρώτη του κινηματογραφική δουλειά και τέσσερα μετά την τελευταία, ο αυτοδίδακτος σκηνοθέτης Κώστας Σφήκας επιστρέφει με μια ακόμα ξεχωριστή δημιουργία. Εκτός από τη σκηνοθεσία, ο Σφήκας έγραψε το σενάριο και έκανε τη μουσική επιμέλεια της ταινίας. Αποσπάσματα από τη «Γυναίκα της Ζάκυνθος» του Διονύσιου Σολωμού διαβάζουν ο Τάκης Μανδράκος και η Βασιλική Σαολίδη.

Cine Τζων Κασσαβέτης, 11:15

Στη σκιά του Λέμυ Κώσιον

του Νίκου Ζερβού

Το «συστημένο πακέτο» ενός άψυχου σώματος μπροστά στην πόρτα τού σπιτιού ενός πρώην αστυνομικού αποτελεί την έναρξη ενός τρελού χορού γεγονότων. Κάπως έτσι ξεκινά ένα παιχνίδι ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν, χωρίς κανείς να γνωρίζει τους λόγους και τις αιτίες. Υποθέσεις φαινομενικά ασύνδετες, κρίκοι μιας αλυσίδας που ο ήρωας καλείται να συνδέσει και να οδηγηθεί στη λύση μυστηρίων. Πρόκειται για τυχαία γεγονότα ή στημένες παγίδες; Μυστήρια, φόνοι, πρόσωπα σημερινά και επίκαιρα όσο ποτέ, ο κόσμος της νύχτας, ο υπόκοσμος, η λεγόμενη «καλή» κοινωνία, η σύγχρονη τεχνολογία και δισκέτες με ενοχοποιητικά στοιχεία. Άνθρωποι με πολλά πρόσωπα και ρόλους, πρόσωπα σκοτεινά -καλά κρυμμένα-, ο πλούτος, η εξουσία και τα πειθήνια όργανά της, τα ναρκωτικά, το κενό και η ειρωνεία της σύγχρονης, μοναχικής ζωής.

Cine Τζων Κασσαβέτης, 12:45

Θα το μετανιώσεις

της Κατερίνας Ευαγγελάκου

Όλα έδειχναν ότι το Μαράκι προοριζόταν για μεγάλα πράγματα, για αριστεία και διακρίσεις. Κι όμως, διαφεύδοντας κάθε προσδοκία, η πρωίδα μας τα παρατάει. Αρνείται να δώσει εξετάσεις στο πανεπιστήμιο και ξεμένει στην επαρχία πουλώντας πασταφλόρες. Κανένας δεν κατάλαβε γιατί εκείνο το ξεφτέρι έμεινε πίσω. Και κανένας, επίσης, δεν μπορεί να καταλάβει γιατί το Μαράκι δεν είναι θυμωμένο με τη μοίρα, που τόσο προκλητικά την αδίκησε. Πώς καταφέρνει και είναι τόσο δημιουργική κι αισιόδοξη, έτοιμη να κοντραριστεί με την καθημερινή αδικία όπου κι αν εμφανιστεί. Μοιάζει να καταλαβαίνει κάτι που όλοι οι άλλοι αγνοούν...

Cine Τζων Κασσαβέτης, 14:30

Παρά λίγο, παρά πόνο, παρά τριχα

της Στέλλας Θεοδωράκη

Ένας βαθύς ανέφικτος έρωτας μέσα σε ένα ερωτικό τρίγωνο. Μια ιστορία για την εμπιστοσύνη που δεν κερδίζεται. Μια ταινία για το φόβο. Για τις σχέσεις που σταματούν λίγο πριν την επαφή. Για το φόβο να εκδηλώσεις την αγάπη σου, με αποτέλεσμα την ανικανότητα. Την ανικανότητα να δεις κυρίως τον εαυτό σου κατάματα. Την ανικανότητα της γυναίκας να πείσει τον άνδρα να την εμπιστευτεί, ενώ έχει μια άλλη σχέση, την αδυναμία της να του αποδείξει τι σημαίνει η αγάπη της γι' αυτόν, το φόβο της να μείνει μόνη μαζί του όταν νιώθει πως αυτός δεν την εμπιστεύεται, και τη σεξουαλική ανικανότητα του άνδρα, ως όπλο ενός ιδιότυπου σαδισμού, το οποίο γυρνάει μπούμερανγκ εναντίον του. Η ιστορία ξεκινά από τη γυναίκα και συνεχίζει με τους δύο άντρες. Περνάει από τον ένα στον άλλον, αποκαλύπτοντας τους διαφορετικούς τρόπους που αντιμετωπίζουν το θέμα...

Cine Τζων Κασσαβέτης, 16:30

Όσο υπάρχει αλκοόλ

του Δημήτρη Μακρή

Η ταινία μάς μεταφέρει σε μια αθέατη πλευρά της σύγχρονης Ιταλίας, όπου κυριαρχεί ο φόβος, η μοναξιά και η εγκληματικότητα. Ακολουθώντας μια εσωτερική παρόρμηση και αναζητώντας αυτή τη σκοτεινή Ιταλία, ο Μιχάλης, ο κεντρικός ήρωας, ένα βροχερό πρωινό θα φτάσει στο Μιλάνο και θα περιπλανηθεί στην πόλη με νοσταλγία. Μια τυχαία γνωριμία θα τον οδηγήσει στα περίχωρα της πόλης, σ' ένα γιγαντιαίο συγκρότημα κατοικιών που όλοι το ονομάζουν «εφιάλη» - ένα κτίριο βρόμικο, φτωχικό κι εξαθλιωμένο, σ' ένα παγωμένο διαμέρισμα του οποίου κατοικούν ο Ανδρέας και η Χριστίνα, Έλληνες, πρώην φοιτητές, ξεχασμένοι εκεί από τον κόσμο, αλλά και από τον ίδιο τους τον εαυτό, μην περιμένοντας και μην ελπίζοντας σε τίποτα. Ο Μιχάλης θα μοιραστεί για λίγες μέρες την άδεια ζωή τους, ανάμεσα σε άσκοπα ξενύχτια, διαλυμένα Alfa Romeo, πολύ λουστραρισμένη τηλεόραση και άφθονο ουίσκι...

Cine Σταύρος Τορνές, 11:00

Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino Cubano

Του Αλέξη Τσάφα

Οι Κουβανοί που ζουν μόνιμα στην Αθήνα, προσθέτουν το δικό τους χρώμα στη ζωή της πόλης. Η κοινωνικότητα και η εξωστρέφεια, η αγάπη για τη μουσική και το χορό, η νοσταλγία για την πατρίδα τους και η ανάγκη να διατηρήσουν τον κουβανέζικο τρόπο ζωής, συνθέτουν την ξεχωριστή παρουσία τους. Για να κατανοήσουμε καλύτερα το χαρακτήρα των κουβανών γειτόνων μας, ακολουθήσαμε τον Raidel, που ζει ήδη δυο χρόνια στην Ελλάδα, σ' ένα ταξίδι στην πατρίδα του. Παράλληλα, με αφορμή μια αυθεντική κουβανέζικη φιέστα στην καρδιά της Αθήνας, με την οποία οι Κουβανοί γιορτάζουν την εθνική επέτειο της πατρίδας τους, τα μέλη της παροικίας μάς μιλούν για τη ζωή τους στην Ελλάδα, αναδεικνύοντας τη γοητεία του «διαφορετικού».

Cine Σταύρος Τορνές, 13:00

Όνειρα γλυκά

του Παντελή Παγουλάτου

Ο Αντώνης και η Ελένη είναι παντρεμένοι. Η ασθένεια του Αντώνη γίνεται αφορμή να έρθει απ' την Αμερική ο καλύτερος φίλος του Διονύσης. Ο Διονύσης, εκτός από τη συμπαράσταση που προσφέρει, ψάχνει στην Ελένη τα χαμένα κομμάτια της ζωής του. Ο Αντώνης δεν θα μείνει αμέτοχος. Εκτός από τη μάχη για τη ζωή του, θα πολεμήσει και για την καρδιά της γυναίκας του. Η Ελένη καλείται να πάρει θέση. Και τα παιδιά, με όλον τους τον εγωισμό, βάζουν συνεχώς τους δικούς τους όρους. Μυστικά και ψέματα, ένοχες εξομολογήσεις και κρυφά απωθημένα συνδέουν αυτό το οικογενειακό δράμα.

Cine Σταύρος Τορνές, 15:00

Ο βασιλιάς

του Νίκου Γραμματικού

Βασίζεται σε μια αληθινή ιστορία. Ο Βαγγέλης είναι ένας 35χρονος άντρας, αποφασισμένος να ξεκόψει από το σκοτεινό παρελθόν και να αλλάξει τη ζωή του. Έτσι, δοκιμάζει να κάνει μια καινούργια αρχή στο κτήμα του πατέρα του, στην Πελοπόννησο. Οι κάτοικοι της περιοχής τον υποδέχονται αρχικά με καχυποψία, που μετατρέπεται γρήγορα σε απροκάλυπτη εχθρότητα. Μόνος υποστηρικτής του είναι ο αστυνομός της γειτονικής κωμόπολης. Η απόφαση του Βαγγέλη να ξεναχτήσει τη ζωή του, και η προσπάθειά του να αντιμετωπίσει το εχθρικό περιβάλλον, εξομαλύνουν την κατάσταση, και ο Βαγγέλης μοιάζει να εντάσσεται πια στην τοπική κοινωνία. Μέχρι τη στιγμή που φτάνει η Μαρία, γυναίκα της ζωής του και σύνδεσμος με το παρελθόν, το οποίο κάνει μοιραία την εμφάνισή του. Η ρήξη του ήρωα με το περιβάλλον είναι πλέον αναπόφευκτη.

Cine Σταύρος Τορνές, 17:00

Φύλακες του χρόνου

της **Μαργαρίτας Μαντά**

Επτά φύλακες αρχαιολογικών χώρων της Ελλάδας. Άπλοϊ άνθρωποι του μόχθου και της ηθικής, που δούλεψαν και έζησαν δίπλα σε σημαντικούς αρχαιολόγους, μαθαίνοντας από τις γνώσεις και το πάθος τους να τιμούν την έννοια της πολιτιστικής συνέχειας πέρα από σύνορα και ταυτότητες. Ένα οδοιπορικό στους αρχαιολογικούς χώρους μέσα από τις δικές τους μνήμες και μαρτυρίες, πέρα από τα πλαίσια της καθαρά επιστημονικής μελέτης. Μια απόπειρα καταγραφής της δικής τους ματιάς πάνω στην Ιστορία που διατρέχει το Χρόνο για να γίνει βίωμα και παραμύδι που περνάει από γενιά σε γενιά.

Cine Φρίντα Λιάππα, 10:00

Εγκώμιο βραδύτητας

του **Γιάννη Λεοντάρη**

Με αφορμή το millennium, η έννοια του χρόνου αδεικνύεται σε κεντρικό θέμα συζήτησης από τη βιομηχανία του θεάματος και της πληροφορικής. Ποιος διαχειρίζεται όμως σήμερα το χρόνο, και ποιος καθορίζει τις «ημερομηνίες-ρόσημα»; «Το Χρηματιστήριο μετρά, κι αυτός είναι ο ρόλος που αλλάζει και τον μετρούν τα ρολόγια», απαντά ο αφηγητής της ταινίας. Πρόκειται για έναν αόρατο ήρωα που γίνεται αντιληπτός μέσα από την αφήγηση, παίρνοντας σάρκα και οστά στα σώματα παιδιών, περαστικών, γέρων, ανθρώπων της πόλης και της υπαίθρου, αλλά και ηθοποιών που αποδίδουν διάφορους ρυθμούς του ανθρωπίνου σώματος. Ο ήρωας της ταινίας γεννιέται σαν πυροτέχνημα, μαζί με την έκρηξη του millennium. Μεγαλώνοντας, βιώνει τα πάντα βιαστικά: το παιχνίδι, τη γνώση, τη γραφή, την εργασία, το φαγητό, το ταξίδι, τον έρωτα. Από τα video games μέχρι το fast food και το σεξ στα ροζ τηλέφωνα, η ζωή του περνάει πάνω σε μια αλλοτριωμένη διαχείριση του χρόνου...

Cine Φρίντα Λιάππα, 11:15

Χαμένος τα παίρνει όλα

του **Νίκου Νικολαΐδη**

Ένας σαραντάρης, ένας παλιός, παρέα με φίλους, μπήρες, μπισκότα και τον πελαφόντε, το καλοκαίρι του. Με πεινασμένη υγεία, ελπίδα ζωής κι ένα μικρό μπάτσους να τον πλάττει. Σ' έναν δεκαεννιάχρονο πιτσιρικά συνηθισμένο ένα σύντροφο. Στο δρόμο τους, πέφτουν πάνω σε παρακμιακά μπαρ, βρόμικα στριπτιζάδικα, παράνομα παιχνίδια, μπάτσους, ναρκωτικά, κυνηγητά και φόνους. Μαζί με την Έλσα, το Βατόμουρο και τη Μαυρούκα, αποπειράται να «τα πιάσουν χοντρά» και να φύγουν για την Πάπια, ένα νησάκι έξω απ' τις ακτές του Περού. Με πάνω όπλα τους την αγάπη τους και δύο περιστροφές, ξεκινάνε το ταξίδι για τον Παράδεισο...

Cine Φρίντα Λιάππα, 12:30

Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: Ο μπαμπάς μου

της **Πένυ Παναγιωτοπούλου**

Ο Ηλίας, ένα δεκάχρονο αγόρι που ζει στην Αθήνα στα τέλη της δεκαετίας του '80, χάνει ξαφνικά τον πατέρα του. Η υπόλοιπη οικογένεια προσπαθεί να συνειδητοποιήσει την κατάσταση, αλλά η πραγματικότητα, καθώς με τον δικό του τρόπο, εκτός από το μικρό αγόρι που αρνείται να πιστέψει ότι ο πατέρας του είναι νεκρός. Μην μπορώντας να συμφιλιωθεί με το χωρισμό, υιοθετεί μια παράξενη συμπεριφορά, με σκοπό να κρατήσει τον πατέρα του ζωντανό μέσα του, για πάντα. Τον περιμένει να γυρίσει από ένα απ' τα συνθησικόμενα επαγγελματικά του ταξίδια. Λέει ψέματα και στέλνει γράμματα στη γιαγιά του, δίδον από τον πατέρα του. Συνεχίζει να παίζει τα αγαπημένα τους παιχνίδια, παίζοντας και τους δύο ρόλους. Πάνω από όλα, είναι απόλυτα σίγουρος ότι ο πατέρας του θα γυρίσει, όπως του υποσχέθηκε, για να παρακολουθήσουν στην τηλεόραση, οι δυο τους, τους Αμερικανούς να προσγειώνονται για πρώτη φορά στο φεγγάρι...

Cine Φρίντα Λιάππα, 15:00

Lilly's story

του **Ροβήρου Μανθούλη**

Η ταινία βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά και αναφέρεται στην προετοιμασία μιας ταινίας που δεν γυρίστηκε ποτέ. Ήταν στις αρχές της δεκαετίας του 1970, η Μελίνα Μερκούρη είχε την ιδέα να γυρίσουν με τον Ροβήρου Μανθούλη μια ταινία που θα μιλούσε για τα όσα συνέβαιναν στην Ελλάδα κατά την εποχή της δικτατορίας. Η ταινία εκείνη δεν έγινε ποτέ. Όμως, το Lilly's Story αναφέρεται στην ίδια εποχή, γύρω στα 1970 και στους έλληνες εξδριστούς στο Παρίσι μετά το κουντικό πραξικόπημα του 1967. Έρωτες, τραγικές και κωμικές ιστορίες που έζησαν οι έλληνες διανοούμενοι, απάτριδες της διασποράς, σε μια νεκρή ζώνη, σ' έναν τόπο εξορίας.

Cine Φρίντα Λιάππα, 17:00

Γύρω γύρω όλοι

του **Γιάννη Δράκου**

Ο Κόκκαλος βγαίνει από τη φυλακή, μένει στο διαζωνικό τρέιλερ του πατέρα του και περνάει την ώρα του με κομπίνες και αρπαχτές. Ο Νίκος μένει σε σκηνή, κουβαλάει καφάσια με σκουμπρί για χαρτζιλίκι, και πάθος του είναι το αλεξίπτωτο πλαγίας. Ο Πιέρ είναι μηχανικός στο συνεργείο του πατέρα του, και τις ελεύθερες ώρες του τις περνάει «κάνοντας βόλτες». Όταν δύο νεαρές τούς κλέβουν το Mini Cooper, με το αλεξίπτωτο πλαγίας και τη σκηνή μέσα, οι τρεις φίλοι μένουν μ' ένα τροχόσπιτο κι ένα παροπλισμένο φορτηγάκι. Συνδυάζοντας αυτά τα δύο, δημιουργούν το πρώτο κινητό μπαρ της πόλης τους.

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 10:00

Πάμε για ένα ούζο

της **Κλεώνης Φλέσσα**

Σοφία και Ελένη και Πέτρος και Αλέξανδρος και Δέσποινα και Δάφνη. Άνθρωποι γνώριμοι, της διπλανής πόρτας, με εμμονές, αδυναμίες, αγκυλώσεις, που ταξιδεύουν στη καθημερινότητα γυρεύοντας την επικοινωνία. Η Σοφία, εύθραυστη και δίκως άμυνες, ψάχνει το άρωμα της ζωής. Η Ελένη προσπαθεί να συνδυάσει καριέρα και παιδί, κάνοντας τα λάθη για τα οποία μέμφεται τη μητέρα της, Δέσποινα. Ο Αλέξανδρος, ο ανδρωμένος έφηβος, πασχίζει να αγαπηθεί. Ο Πέτρος διεκδικεί χαμένες σχέσεις. Πρόσωπα και απουσίες προσώπων. Σχέσεις που αρθρώνονται και εξαρθώνονται. Μέσα από τρυφερές ματιές και ανοιχτές πληγές. Με αντίδοτο μια πρόσκληση ανοιχτή σε όλα, που την έχουμε κάνει δεκάδες φορές, περιμένοντας και ελπίζοντας. Λοιπόν; Πάμε για ένα ούζο;

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 12:00

Το μυστικό του Νοέμβρη

του **Τάκη Παπαγιαννίδη**

Ο επιχειρηματίας Μιχάλης Συριανός, καταδικασμένος για οικονομικά εγκλήματα, αποφυλακίζεται αιφνιδιαστικά. Υποστηρίζει ότι είναι θύμα πλεκτάνης του Ομίλου VOX, όπου διατέλεσε Διευθύνων Σύμβουλος. Προτείνει στον εισαγγελέα Δημητρίου, εισηγήτη της καταδίκης του, να ανακινήσει την υπόθεση με αντάλλαγμα να τον οδηγήσει στον «Μυστικό Νοέμβρη», οργάνωση που δολοφόνησε τον προκάτοχό του εισαγγελέα. Μια νεαρή, φιλόδοξη δικαστίνα, θα βρεθεί σε δύσκολη θέση αφού θα γίνει ο τελικός αποδέκτης του μυστικού της ταινίας. Ο Συριανός, παράλληλα, εγείρει οικονομικές απαιτήσεις από τον όμιλο VOX. Ο κύκλος κλείνει...

Cine Τώνια Μαρκετάκη, 14:00

Ο κόσμος ξανά

του **Νίκου Κορηγιού**

Είναι πέντε: η Μαρία, η Ελένη, η Άννα, ο Γιώργος κι ο Γιάννης. Είναι γύρω στα δεκαπέντε και μέχρι τώρα όλα τους έχουν έρθει στραβά, αφού όλα έχουν ξεκινήσει στραβά: είναι παιδιά των ιδρυμάτων. Όλα έχουν ξεκινήσει στραβά εκτός από τη φιλία τους. Έτσι, όταν φτάσει η στιγμή που η Ελένη θέλει οπωσδήποτε να βρει ένα ίχνος της μητέρας της -έστω και τον τάφο της-, ξεκινούν όλοι μαζί για το ταξίδι. Γυρεύοντας το προσωπικό τους παρελθόν, θα ανακαλύψουν ξανά το «μακρινό παρελθόν του κόσμου». Έτσι, αυτοί οι «άτυχοι» θα γίνουν οι «ευνοημένοι», αυτοί που θα βρουν, μέσα από τη δύναμη της φιλίας, το δρόμο που οδηγεί στην ομορφιά.

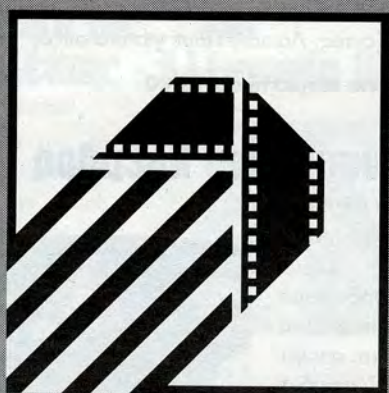
Cine Τώνια Μαρκετάκη, 16:30

Guest List

- Maria SOLOMOU, Actress
- Aggelos AGGELOPOULOS, Film Editor
- Jenny ROUSSEA, Actress
- sylvia VENIZELEA, Actress
- Theodoros SOUMAS, Film Critic
- Christos MACHERAS
- Yiannis IAKOVIDIS, Producer
- Stavros THEODORAKIS, Journalist
- Christina ALEXANIAN, Actress
- Belogiannis CHARALABIDIS, Sound
- Valeria CHRISTODOULIDOU, Actress
- Yiannis DASKALOTHANASIS, Cinematography
- Yiota FESTA, Actress
- Costas KAPPAS, Actor
- Grigoris LABRIANIDIS, Musician
- Olga LEONTIADOU, Stage Designer
- Katerina LIPIRIDOU, Actress
- Yiannis SAKARIDIS, Film Editor
- Andonis SAMARAS, Sound
- Yiannis STEFANOU, Film Editor
- Manolis GALANIS, Make up Artist
- Giorgos TZOUKAS, Musician
- Vicky CHARIS, Actress
- Lumi SAVVA, Actress
- Dimitris KATSAITIS, Cinematographer
- Peter MARKOVIC, Film Editor
- Alexis GEORGIOULIS, Actor
- Christos STERGIOGLOU, Actor
- Ioannis PAPADAKIS, Actor
- Matthildi MAGGIRA, Actress
- Renos MANTIS, Actor
- Thanassis PAPA-KONSTANTINOU, Musician
- Theano KAPNIA, Make up Artist
- Vivi KOKKA, Actress
- Yiannis ZOUGANELIS, Actor
- Maritina PASSARI, Scriptwriter
- Olimpia MITILINAIU, Cinematographer
- Platon ANDRITSAKIS, Musician
- Eleni KOKKIDOU, Actress
- Maria KONSTANTAKI, Actress
- Katerina MARAGOUDEAKI, Cinematographer
- Aggeliki PITA, Stage Designer
- Dominiki VASIAGEORGI, Costumes
- Alexia THEODORAKI, Stage Designer
- Kiki MILIOU, Costumes/Sets
- Katerina KAVADATOU, Make up Artist
- Babis CHATZIDAKIS, Actor
- Miranda THEODORIDOU, Costumes
- Giorgos BARTIS, Actor
- Katerina SOUVLI, Actress
- Jimmy KORINIS, Scriptwriter
- Chrissa DAPONTE, Costumes/Sets
- Michalis DASKALAKIS, Production Director
- Stefanos DALASSIS, Artistic Director
- Dimitris GEORGIOU, Sound
- Vaggelis MANOLIS, Cinematographer
- Evangelia SEHA, Actress
- Elpidia BRAOUDAKI, Actress
- Kennan AKAWI, Film Editor
- Costis MALKOTSIS, Actor
- Apostolos KARAKASIS, Film Editor
- Andreas GEORGIOU, Producer
- Paraskevi GEROLIMATOU, Producer
- Serafim TSOTSONIS, Musician
- Dimos GIGANTAKIS, Actor
- Mara GIOTI, Actress
- Dimitris KYRIAZIS
- Aleka PAIZI, Actress
- Spyros PAPADOPOULOS
- Minas CHATZISAVAS, Actor
- Theodora TZIMOU, Actress
- Eleni TZORTZI, Actress
- Yorgos VASILIOU, Actor
- Marina KALOGIROU, Actress
- Odysseas PAPASPILOPOULOS, Actor
- Toni DIMITRIOU, Actor
- Tonia ZISIMOU, Actress
- Yiannis NTALIANIS, Actor
- Kostas MAKEDONAS

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

παρόν!

1974-2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Κοκκαλωμένος / Mrtav' ladan

του Milorad Milinkovic (Γουγκοσλαβία, 2002)

Ένας ηλικιωμένος φεύγει από τον μάταιο τούτο κόσμο, αφήνοντας πίσω μια ασφάλεια ζωής και δύο ανήσυχους για το μέλλον εγγονούς. Ένας γκάνγκστερ διεκδικεί από τα δύο αδέρφια, με βιαιότητα και απειλές, αυτά που του χρωστούν. Ένας ντίλερ ναρκωτικών, με καλή καρδιά, κρατά ως ενέχυρο από μια πελάτισσά του τη μικρή της κόρη. Μια νεαρή κοπέλα συνταξιδεύει με τον πιο παράδοξο θίασο προσώπων.

Έτο κέντρο αυτής της ταινίας βρίσκεται το πτώμα του ηλικιωμένου που ταξιδεύει με το τραίνο προς την τελευταία του κατοικία. Οι συνοδοί του –οι δύο εγγονοί– υπό τις απειλές του γκάνγκστερ αποφασίζουν να αποκομίσουν οικονομικά αφέλη από τον θάνατο του (η ασφάλεια ζωής). Ακούσιοι συνταξιδιώτες στο ταξίδι τους, ο νεαρός ντίλερ και η μικρή, θα επενδύσουν και αυτοί τις ελπίδες τους πάνω στο πτώμα. Ενώ η νεαρή κοπέλα θα βρεθεί μπλεγμένη λόγω του συναισθηματικού ενδιαφέροντος για τον γοητευτικό ντίλερ. Όταν ο παππούς εκπαρθεύρεται από το τραίνο, χάνοντας τους προσφιλείς του συγγενείς, τότε τα κωμικά επεισόδια θα κορυφωθούν.

Η δραματική πλοκή οικοδομεί το κωμικό τόσο πάνω στους χαρακτήρες –οι δύο εγγονοί του νεκρού αποτελούν ένα απολαυστικό κωμικό δίδυμο– όσο και πάνω στις καταστάσεις: Η ακούσια περιπλάνηση του παππού στους δρόμους και τις εξοχές είναι γεμάτη από κωμικά επεισόδια που βρίθουν από μακάβριο και παράλογο χιούμορ. Η ταινία είναι μια μαύρη κωμωδία που δεν κρύβει τις αναφορές της τόσο στο κλασικό όσο και στο σύγχρονο χολιγουντιανό κινηματογράφο, η ταινία είναι μια περιπλάνηση γεμάτη απρόοπτα, κωμικές ανατροπές και ένα σαρκασμό τυπικά βαλκανικό.

Δ.Μ.

Πέμπτη 21 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 18:30

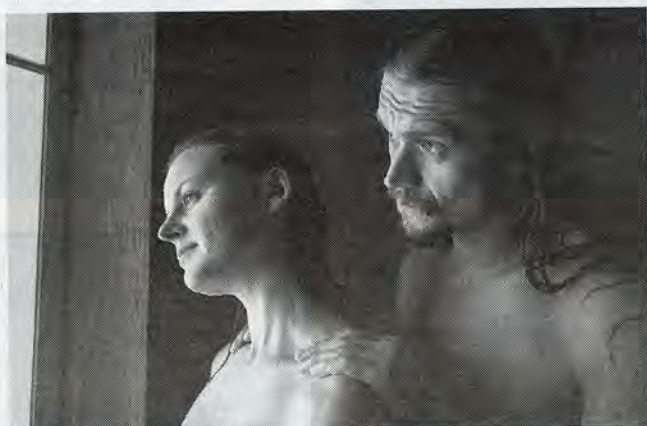
Μυστικά μιας εκδρομής / Vylet

της Alice Nellis (Τσεχία/Σλοβακία, 2002)

Μια γιαγιά που ονειρεύεται να «φιλήσει» έστω για μια τελευταία φορά το χώμα της πατρίδας που άφησε πίσω. Μια μάνα που νιώθει άχρηστη και γραπώνεται συνεχώς πάνω στις κόρες της. Δύο κόρες που παύουν να φέρονται στους άνδρες τους σαν ηλίθιους ακόμα κι όταν ο ένας απ' αυτούς αποκαλεί τη μία απ' αυτές «κεφαλοτύρι». Και η τέφρα του μπαμπά που κει δυο βδομάδες κρατημένη στο ντουλάπι της γιαγιάς, «ζητώντας» να σκορπιστεί στον τόπο που γεννήθηκε.

Αυτή η τρελή τρελή οικογένεια από την Τσεχία πρωταγωνιστεί στο φιλμ της Alice Nellis, όπου ένα τραγικό γεγονός –ο θάνατος ενός αγαπημένου προσώπου– γίνεται αφορμή για ένα ταξίδι επιστροφής των μελών της στις ρίζες τους –η Σλοβακία στην προκειμένη περίπτωση – γεμάτο απρόοπτα και τραγελαφικές καταστάσεις.

Ο ιδιοσυγκρασιακό τσέχικο χιούμορ, το καλογραμμένο σενάριο, οι αλλόκοτες καταστάσεις που γεννιούνται σε κάθε στιγμή και οι εκφραστικές ερμηνείες των ηθοποιών δίνουν το στίγμα μιας ταινίας – διαδρομής που μας δείχνει αυτό που όλοι ξέρουμε. Δεν υπάρχουν οικογένειες χωρίς μυστικά και ψέματα, δεν υ-

Τζ.Π.

Πέμπτη 21 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 20:30

Λύση / Occident

του Cristian Mungiu (Ρουμανία, 2002)

Λούσι και η Σορίνα είναι δύο νέοι της σημερινής Ρουμανίας, μιας χώρας που έχει να υποσχεθεί λίγα για το μέλλον τους και τροφοδοτεί την επιθυμία για φυγή. Όταν μένουν άστεγοι, καταφεύγουν στο νεκροταφείο όπου είναι θαμμένος ο πατέρας της, περιμένοντας ένα σημάδι από τον ουρανό που θα δώσει λύση στο αδιέξοδο τους. Αυτό είναι το μπουκάλι το οποίο προσγειώνεται πάνω στο κεφάλι του Λούσι. Ένας καλοσυνάτος Γάλλος τους μεταφέρει στο νοσοκομείο, μόνο που η γνωριμία μαζί του θα αλλάξει τη ζωή τους. Η Σορίνα μετακομίζει μαζί του, βλέποντας τον σαν ανίδα σωτηρίας και ο αρραβωνιαστικός της παλεύει να ξανακερδίσει πιάνοντας δουλειά σε ένα διαφημιστικό ποτ ως ζωντανό μπουκάλι μπύρας. Στο διπλανό πλατό βρίσκεται η Μικαέλα που δουλεύει ως κινούμενο τηλέφωνο σε μια άλλη διαφήμιση. Μια ταινία που μοιάζει με παζλ συμπτώσεων ενώ ταυτόχρονα ακολουθεί το ύφος μιας πικρής κωμωδίας για τη μετανάστευση και κυρίως γι' αυτούς που μένουν πίσω.

Αυτή είναι η πρώτη εκδοχή της ιστορίας του Occident, σε μια ταινία που μοιάζει με παζλ συμπτώσεων ενώ ταυτόχρονα ακολουθεί το ύφος μιας πικρής κωμωδίας για τη μετανάστευση και κυρίως γι' αυτούς που μένουν πίσω. Πατώντας πάνω σε ένα καλογραμμένο σενάριο (το οποίο κέρδισε τον διαγωνισμό του Εθνικού Κινηματογραφικού Κέντρου της Ρουμανίας) και στήρι-

Τζ.Π.

Πέμπτη 21 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 23:00

Βραβείο της ΠΕΚΚ

Στην ταινία της Πέννυς Παναγιωτοπούλου, **Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου**, απένειμε η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ) το βραβείο της χδς το μεσημέρι, σε ειδική εκδήλωση η οποία έγινε στην Αποθήκη Γ' στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

Ο πρόεδρος της ΠΕΚΚ, Κώστας Τερζής, ανέφερε το σκεπτικό της βράβευσης:

«Στο φετινό, 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου, διαπιστώνει ότι στην πλειονότητά τους οι ελληνικές ταινίες της φετινής παραγωγής μεταχειρίζονται παλιούς και κουρασμένους αφηγηματικούς κώδικες ενώ, όταν προσπαθούν να μιλήσουν για το σήμερα, αυτό γίνεται με τρόπο ανώδυνο και αδιάφορο. Θα ήταν παράλειψή μας, λοιπόν, αν δεν επισημαίναμε από αυτή τη θέση ότι ο τρόπος επιλογής και χρηματοδότησης σεναρίων φαίνεται να υπακούει ακόμα σε ξεπερασμένες λογικές επιτηρίδας και στην πεπατημένη της εύπεπτης δραματουργίας. Ωστόσο, κάτι σημαντικό αναδεικνύεται μέσα από το φετινό πανόραμα του ελληνικού κινηματογράφου: η δυναμική και συγκροτημένη σκηνοθετική υπογραφή νέων γυναικών δημιουργών. Επιβραβεύοντας αυτή την τάση, η ΠΕΚΚ απονέμει το βραβείο της στην ταινία της Πέννυς Παναγιωτοπούλου, **Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου**, με εννέα ψήφους, έναντι πέντε που συγκέντρωσε η ταινία της Κατερίνας Ευαγγελάκου **Θα το μετανιώσεις**. Η Πέννυ Παναγιωτοπούλου χειρίζεται το θέμα της απώλειας ξεπερνώντας το σκόπελο της εύκολης συγκίνησης με έναν τρόπο σύνθετο, διεισδυτικό και ταυτόχρονα ευθύ, που συνδυάζει το καλά επεξεργασμένο σενάριο με την κινηματογραφική αρτιότητα του αποτελέσματος».

Το Βραβείο των Τεχνικών

Η κριτική επιτροπή της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου και Τηλεόρασης - Οπτικοακουστικού Τομέα (ΕΤΕΚΤ - ΟΤ), με ανακοίνωσή της απονέμει φέτος –με απόφαση κατά πλειοψηφία– το ειδικό βραβείο τεχνικής αρτιότητας στην ταινία μυθοπλασίας **Θα το μετανιώσεις**, της Κατερίνας Ευαγγελάκου.

Ο κριτικός λόγος στον κινηματογράφο

Το βιβλίο **Η «Τέχνη» στη Θεσσαλονίκη - Κείμενα για τον Κινηματογράφο**, παρουσιάστηκε χδς το μεσημέρι σε εκδήλωση η οποία έγινε στην Αποθήκη Γ' στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Το βιβλίο αποτελεί έκδοση του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και της Μακεδονικής Καλλιτεχνικής Εταιρείας «Τέχνη». Περιέχει κείμενα για τον κινηματογράφο, στην συντριπτική τους πλειονότητα του Παύλου Ζάννα, που πρωτοδημοσιεύτηκαν πριν από περίπου 50 χρόνια στο περιοδικό «Η Τέχνη της Θεσσαλονίκης».

Για την έκδοση και τον Παύλο Ζάννα μίλησαν ο διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης Μιχάλης Δημόπουλος, η αντιπρόεδρος της Μακεδονικής Καλλιτεχνικής Εταιρείας «Τέχνη» Χρύσα Παλιαδέλη, ο γιος του Παύλου Ζάννα Αλέκος και ο κριτικός κινηματογράφου Μπάμπης Ακτοσόγλου, που ανέφερε: «Ο Παύλος Ζάννας ήταν ο πιο υποδειγματικός κριτικός κινηματογράφου. Δεν το έκανε επαγγελματικά. Επέλεγε να μιλήσει για αυτά που αγαπούσε, μιλούσε όμως και με πολεμική διάθεση. Τα κείμενα του Ζάννα είχαν παιδαγωγικό χαρακτήρα.»

video
cinema
club

Π.Π. Γερμανού 5, Θεσσαλονίκη, 546 22 - Τηλ. 0310-284748
Βιζυηνού 65, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη, 546 36 - Τηλ. 0310-968600

complete collections of:

classics
independent
cult

ALMODOVAR * CASSAVETES

EISENSTEIN * LANG * KUROSAWA

TARKOVSKY * JODOROWSKI

FELLINI * KUBRICK * KAR-WAI WONG

WOODY ALLEN * JARMUSCH

VHS & DVD

and more ... !!!

τώρα, και στο κέντρο των 40 Εκκλησιών

www.aza.gr

DO YOUR OWN FESTIVAL

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τοικουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην Τσόπελα 2,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο 0310 228 300

LANCIA

thesis

AMBASSADOR OF THE ITALIAN "ARTE DI VIVERE"

www.lanciathesis.gr

Για τους αστυνομικούς της αργεντίνικης επαρχίας

Pablo Trapero, σκηνοθέτης της ταινίας *El Bonaerense*

Πώς αποφασίσατε να κάνετε μια ταινία για την αργεντίνικη αστυνομία;

Η πρώτη ιδέα για την ταινία ήρθε το 1995. Το *El Bonaerense* είναι μια λέξη που χρησιμοποιείται στην Αργεντινή για τους ανθρώπους που ζουν στην επαρχία και όχι στην πόλη του Μπουένος Άιρες. Στην πόλη έχουμε τους «Portenios». Ταυτόχρονα η ίδια λέξη, το «El Bonaerense», χρησιμοποιείται και για τους αστυνομικούς. Κι επειδή είναι πιο εύκολο να μιλήσεις για τους αστυνομικούς απ' ό,τι για τους ανθρώπους της επαρχίας, χρησιμοποίησα αυτή την ταύτιση, μέσα από την ιστορία ενός συνηθισμένου άνδρα που φεύγει από την επαρχία κι έρχεται στην πόλη να γίνει αστυνομικός.

Τι είδους έρευνα κάνατε πάνω στο θέμα;

Στην πρώτη γραφή του σεναρίου δούλεψα εντελώς μόνος μου. Όταν όμως το ξανάγραφα, άρχισα να διαβάζω εφημερίδες, βιβλία ακόμα και τα εγχειρίδια που χρησιμοποιούν στη σχολή της αστυνομίας. Συνάντησα πολλούς πρώην αστυνομικούς αλλά και δημοσιογράφους. Ένας δημοσιογράφος μάλιστα που κάνει ένα πέρασμα στην ταινία έχει γίνει πολύ γνωστός για την έρευνα που έχει κάνει πάνω σε αστυνομικά θέματα κι έγραψε το βιβλίο *La Bonaerense*. Δούλεψα μαζί του τρία χρόνια, προσπαθώντας να συγκρίνουμε την επίσημη εκδοχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας με αυτή της αστυνομίας πόλης. Θέλαμε να έχουμε διαφορετικές ιδέες για την πραγματικότητα. Επίσης δούλεψα με ένα ακόμα σεναριογράφο και μίλησα με πολλούς εν ενεργεία αστυνομικούς.

Η διαφθορά που εντοπίζετε στην αστυνομία της χώρας σας έχει κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά;

Όταν δούλεψα στην ταινία σκεφτόμουν τα τοπικά προβλήματα και απευθύνονταν για όσα συμβαίνουν στη χώρα μου. Αλλά όταν άρχισα να ταξιδεύω με την ταινία και μιλάω με κόσμο, ανακάλυψα ότι αυτό που σκεφτόμουν συμβαίνει και αλλού. Πολλοί άνθρωποι μου ανέφεραν τις ίδιες καταστάσεις. Στη Γαλλία έμαθα ότι οι νεοαζιέλουν να μπουν στην αστυνομία για να κάνουν με «νόμιμο» τρόπο πράγματα που κάποτε έκαναν δρώντας στην παρανομία. Για μένα αυτό είναι πιο φρικτό απ' αυτό που συμβαίνει στον ήρωα της

ταινίας μου. Αντιλήφθηκα επίσης πως η αστυνομία θεωρείται βρώμικη απ' όλους, είτε πρόκειται για πολίτες είτε για εγκληματίες. Όποτε κάνω μια ταινία σκέφτομαι ένα πρόβλημα και όταν μετά βγαίνω έξω στην πραγματικότητα, αντιλαμβάνομαι πως τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα.

Η μουσική παίζει σημαντικό ρόλο στο *El Bonaerense*. Μιλήστε μας λίγο γι' αυτό.

Πρόκειται για μια παραλλαγή της μουσικής «cumbia». Είναι μια μουσική που την ακούς παντού σήμερα στην πόλη του Μπουένος Άιρες, στους δρόμους, στα αυτοκίνητα, στα κλαμπ. Είναι μια μίξη της παραδοσιακής «cumbia»

με ρυθμούς ραπ κι ρέγκε, και αποτελεί ένα καινούριο μουσικό κίνημα. Παράγεται σε πολύ φτωχές περιοχές κι έχει ένα χορευτικό λατινοαμερικάνικο ρυθμό. Γεννήθηκε σαν μια μορφή διαμαρτυρίας ενάντια στο σύστημα και ιδιαίτερα στην μεγαλοαστική τάξη και κατέληξε να χορεύεται από τους ίδιους τους μεγαλοαστούς. Στην Αργεντινή πρόκειται για ένα μεγάλο φαινόμενο.

Πώς βρήκατε τον πρωταγωνιστή της ταινίας;

Με κάστινγκ αφού είδα περίπου 400 άτομα για το ρόλο. Υπάρχει μια αστεία ιστορία πίσω απ' αυτό. Πριν από τρία χρόνια όταν έφτιαχνα ένα φάκελο με ιδέες για το χαρακτήρα της ταινίας και υποψήφιους για το ρόλο, κοιτάζοντας φωτογραφίες ηθοποιών διάλεξα δύο πρόσωπα. Το ένα από αυτά ήταν ο Σάπα. Τρία χρόνια μετά όταν άρχισα το κάστινγκ ένας φίλος μου που δουλεύει σε άλλη εταιρία παραγωγής, μου έστειλε τα ίδια ακριβώς πρόσωπα. Το θεώρησα σαν σημάδι. Αποφάσισα λοιπόν να διαλέξω τον συγκεκριμένο ηθοποιό. Μετά έμαθα ότι ο πατέρας του ήταν αστυνομικός στην επαρχία.

Ποια είναι τα επόμενα σχέδια σας;

Θα κάνω δυο ταινίες ως παραγωγός και δουλεύω σε ένα σχέδιο που θα γυριστεί το Μάρτιο. Είναι μια ταινία για μια οικογένεια.

Την ημέρα των γενεθλίων της γιαγιάς, η οποία κλείνει τα 80, κάποιος από την επαρχία της ζητάει να γίνει «Μαδρίνα», κάτι σαν «τιμώμενη νονά» σε ένα γάμο. Αυτό στην Αργεντινή είναι κάτι πολύ σπουδαίο, μια σημαντική στιγμή για κάποιον. Η γιαγιά καλεί λοιπόν την οικογένεια της από παντού για να παρευρεθούν στην τελετή. Για διάφορους λόγους πρέπει όλη η οικογένεια να ταξιδέψουν μαζί σε ένα τροχόσπιτο. Είναι κάτι σαν road movie με 15-20 χαρακτήρες, όλοι μαζί σε ένα τροχόσπιτο, οι οποίοι διασχίζουν όλη την Αργεντινή. Στην πορεία βλέπουμε τις σχέσεις τους και τις καταστάσεις που αντιμετωπίζουν λόγω των κοινωνικών προβλημάτων που συναντούν στη διαδρομή.

Ποια είναι η κατάσταση του αργεντίνικου κινηματογράφου σήμερα;

Αυτή τη στιγμή, τα αργεντίνικα φιλμ κατέχουν το 20% της εθνικής αγοράς. Αυτό είναι εξαιρετικό σπουδαίο μέσα σε μια τόσο άσχημη κατάσταση που είναι η τεράστια οικονομική κρίση της χώρας. Ενώ η οικονομία έχει καταρρεύσει, έχουμε 2 με 3 αργεντίνικες πρεμιέρες κάθε βδομάδα, τους τελευταίους δύο μήνες. Από τον Ιούλιο έχουν βγει 25 ταινίες στις αίθουσες και ο κόσμος συρρέει για να τις δει. Έχουμε πάνω από 10.000 σπουδαστές κινηματογραφικών σχολών μόνο στο Μπουένος Άιρες, κάτι το εξωφρενικό αφού μετά δεν θα μπορούσαν να απορροφηθούν από το χώρο, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα για παραγωγές. Υπάρχει βέβαια το Κρατικό Ινστιτούτο, ως κύρια πηγή χρηματοδότησης, κάποιες ιδιωτικές εταιρίες και φυσικά οι συμπαραγωγές, που είναι ο καλύτερος τρόπος για να γυρίζεις ταινίες αυτή τη στιγμή. Χρειαζόμαστε τα δολάρια ή τα ευρώ των ξένων συμπαραγωγών - σ' αυτά στηρίζουμε το 70% της χρηματοδότησης - γιατί με την υποτίμηση του πέσος, το δικό μας χρήμα δεν έχει καμία αξία.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

DIGITAL VIDEO

Ειδικά εφέ; Είναι πολύ ακριβά!
(Νομίζω. Έτσι άκουσα δηλαδή.)

Εστω ότι θέλετε να αφαιρέσετε ένα καλώδιο ρεύματος από ένα τοπίο. Ή να βάλετε μερικά σύννεφα σε ένα πλάνο με ουρανό. Ή ακόμα και να προσθέσετε ένα κτίριο εποχής κάπου. Υπάρχουν πλέον τα εργαλεία για να γίνουν τέτοια μικρά θαύματα στον υπολογιστή. Είναι προσιτά και αξιόπιστα.

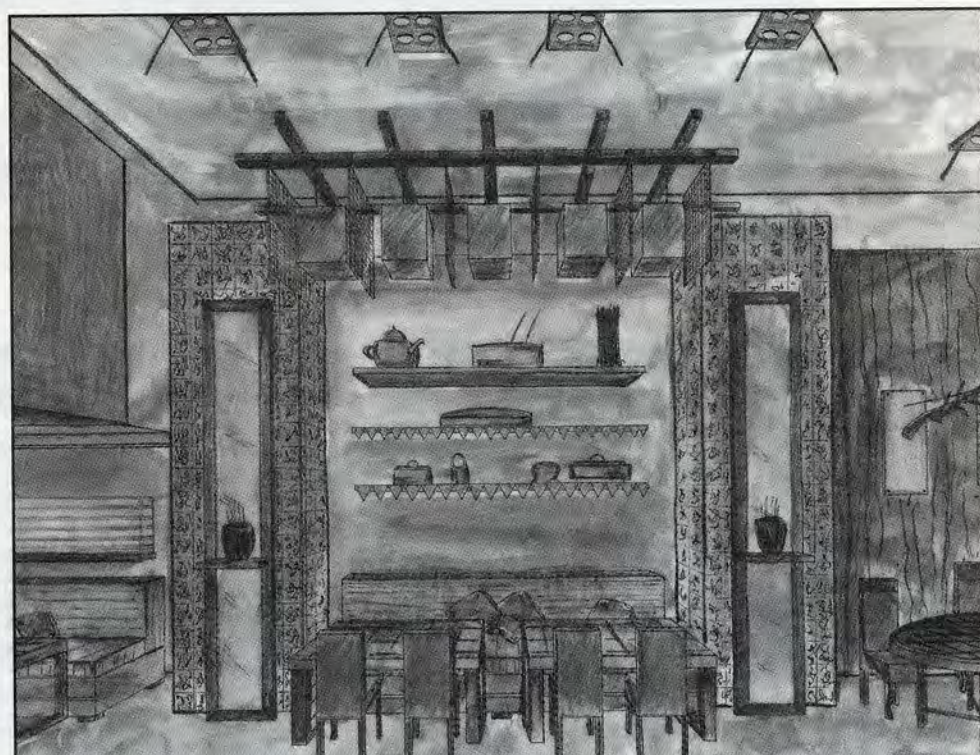
Αν πιστεύετε ακόμα ότι υπάρχουν καλύτερες εναλλακτικές λύσεις, μην απευθυνθείτε σε εμάς.

«Το Digital Fusion είναι ο καλύτερος τρόπος για μπετα στον χώρο των ειδικών εφέ για ταινίες. Αν έχετε ξεκινήσει με κάποια ερασιτεχνική πακέτα από το Adobe Effect, τότε θέλετε να μπείτε στην μεγάλη κατηγορία. Δείτε το film προσεκτικά.»

www.eyonline.com

AMY SA - Digital Video
Trias 58, 152 35 Vrilissia-Athens / Greece
Tel.: 003 010 6133000, Fax.: 003 010 6133301
e-mail: dvsales@amy.gr, web site: www.amy.gr/amydv

Πλ. Αριστοτέλους 4, τηλ. 2310 234027

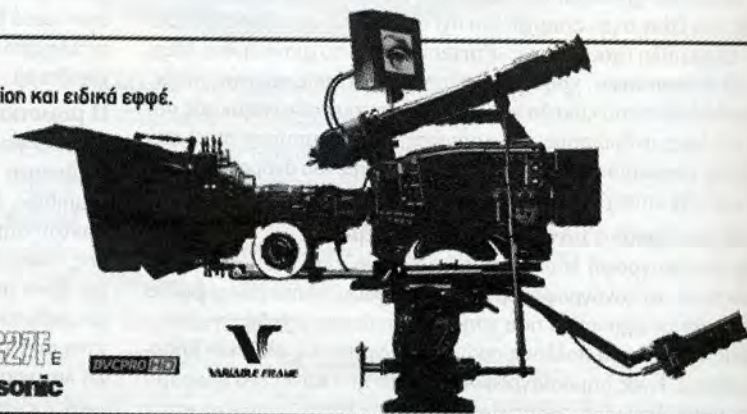
mojo
Lunch & Dinner

HIGH DEFINITION

Ελληνικός Κινηματογράφος
Η επόμενη μέρα...

Εμείς είμαστε έτοιμοι. Εσείς;

Με μεταβλητό frame rate (4 - 60 καρέ/sec σε βήματα του ενός καρέ) για slow motion και ειδικά εφέ.
Βέλτιστο film transfer λόγω τετραπλάσιας ωφέλιμης ανάλυσης και εγγραφής frame (progressive scan) αντί για field (interlaced).
Ανώτερο contrast και δυναμική περιοχή χρώματος, έως και 10 φορές, από την τεχνολογία βίντεο που χρησιμοποιείται σήμερα.
Λευκά και μαύρα, σκιάς και highlights, όπως μόνο στο film τα έχετε συναντήσει...

AJ-HDC277E
Panasonic

DVCPRO

V
VARIABLE FRAME

editpro HD/m

Υψηλή ποιότητα εγγραφής, ασυμπίεστου σήματος High Definition απ' ευθείας από την κάμερα, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία Direct2Disk™, με βάθος χρώματος 10 bit.
Μοντάζ σε High Definition για film transfer χωρίς απώλειες γενιάς.
Αναπαραγωγή slow motion και ειδικών εφέ στο γύρισμα.

Η τεχνολογία Direct2Disk™ ανεπτυγμένη στην Ελλάδα από την Eagle Research A.E., αποτελεί παγκόσμια πρωτοπορία στο χώρο του Digital Cinematography.

Eagle Research A.E.
Βουλιαγμένης 272B 173 43 Αγ. Δημήτριος, Αθήνα
τηλ: +30 210 97 69 280 fax: +30 210 97 69 289 http://www.eagle.gr

D2D
DIRECT2DISK

EWS
EDIT WHILE SHOOTING

ΤΟ EDITPRO HD/M ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: EAGLE RESEARCH A.E.

Panasonic is registered trademark. D2D, EWS, Direct2Disk, are trademarks pending.

Eagle
Research

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον espresso Vescovi.....

Μάθε για τον espresso

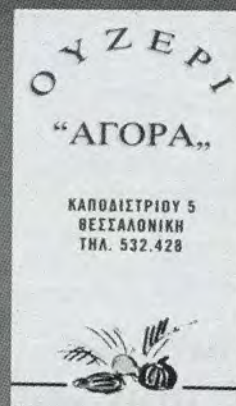
Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ, Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - Θ.Α. - FAX: (2310) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 Θ.Α. - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ΓΙΑ ΚΑΛΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

ΚΑΙ ΜΕΤΑ...

Βεντέτα

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 ΤΗΛ. 0310 234 973

ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΛΑΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

THE MEETING POINT

Thalassio
CREATOR SA

SOCIAL
♦ C A F E ♦

Κούσκουρα 2 & Μητροπόλεως • 546 22 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 0310 253 268 • e-mail: social@hol.gr
Παύλου Μελά 28, Πλατεία Δημαρχείου Εύσομος • 562 24 Εύσομος • Τηλ.: 0310 774518

Last night at the Olympion Theater, the 43rd Thessaloniki International Film Festival drew to a close for another year. Awards are not everything, however, with audiences voicing their appreciation for films outside the competition too. Safe trips to all, shout outs to the "usual suspects" here each year (who actually read this page) and see you next year!

Two Golden Alexanders

Asian films predominated, as the top 36,700 euros Golden Alexander prize was split between two films. The first of these is Hidenori Sugimori's "Woman of Water" of Japan. That film looked at a woman whose major life events were always marked by water. The second film receiving this honor is "Blissfully Yours", directed by Apichatpong Weerasethakul. In that very gradually evolving tale, a migrant-in-limbo spends an afternoon with his lover in a jungle terrain.

The Other Awards

The runner-up was a bigger "winner" (financially) than the top film. The jury awarded the Silver Alexander (worth 22,000 euros) to just one film, Ulrich Kohler's German sibling-rivalry story "Bungalow". The Best Director prize went to a film whose title, "Japon" appears to have some Asian connection, but in reality does not. Marco Bellocchio's jury again favoured a film with an Asiatic, leisurely pace, and profound life-or-death feel. "Japon" is the dismal, yet distinctly-flavoured story of a man who treks to a mountainous area of Mexico to end his life, with only an art book and a pistol. After some good and bad moments with the locals, he makes deep spiritual (and other) contact with an elderly woman. The jury was most impressed by the script produced by director Alice Nellis for "Some Secrets". That Czech/Slovak Republic film features a family's effort to bring a beloved dead father's ashes home.

Rising Stars

A Greek actor, Christos Stergioglou, took the top prize for Best Actor, for the two Greek films. Manca Dorrer of Slovenian "Blind Spot" took the top prize for Best Actress, playing the sister of a heroin addict in a very dismal situation.

Special Awards, Creative Achievements

"Let's Not Cry" is a story, which like "Japon", features a rocky terrain. Director Min Boung-hun, who was present in Thessaloniki, took the prize for Creative Achievement. Boung-hun takes the viewers through the hero's ever-crumbling hopes as his gambling losses in Moscow haunt him even when he has escaped into the mountains of his home. Finally, the jury couldn't resist but give their Special Award to Muhamad Rahimov for his role in the film "Let's Not Cry".

The Jury's Last Word

The jury finally underlined that it wasn't easy to pick the top films, due to the diversity of entries. They pointed out that the theme of "escape" was something that repeatedly appeared in competition films. Loneliness and complex divided personalities marked this year's films too. They were particularly impressed with the quality of storytelling in the films by first- and second-time directors and by their strong visual languages. Regardless of prizes, the jury of filmmakers, artists and critics thanked the filmmakers for their works.

FIPRESCI Time

Five members of international film critic organisation FIPRESCI saw even more films, and came up with the final conclusions. Last night, from the International Competition, they also awarded Alice Nellis' "Some Secrets", for her humorous manner of telling a well-sculpted dramatic story. Local film "Hard Goodbyes: My Father" also won their hearts for its daring combination of realism and symbolic elements. From the Parallel Sections, they awarded "I'm Taraneh, 15" for the manner in which it offers a new dimension on the condition of women in contemporary Iran. That film features a young woman who enters a messy intimacy agreement, but ends up a strong single mother, fighting social scorn and proving worthy of respect.

Asian Gold and Hard Goodbyes

Marco Bellocchio & Hidenori Sugimori

Carlos Reygadas, Hidenori Sugimori & Ulrich Köhler

International Jury & the Festival Awards

Let the People Speak

Festival sponsors Dewars, which most people normally associate with whiskey, were behind the ritual after each competition screening, in which the audience cast their ballots. The audience's favourites was contemporary Slovenian comedy "Occident". In one of that film's most side-splitting moments, the hero, who has just lost his girl, finds a job that involves dressing up as a beer bottle. In that outfit, he chases after and befriends a girl dressed up like a Germanos cell phone. For the record, director Cristina Mungiu insists it isn't a pure "comedy" but a comedy/drama. He will no doubt appreciate the 3,000 euros, putting it to work on his all-important second feature film. Finally, from the Greek section, the people most appreciated Katerina Evagellakou's "Think it Over". In that film, a woman prone to lawsuits living in a provincial city, rethinks her life, as she lies "unconscious" on the central town's square.

Films Linger at Olympion

The 43rd International Thessaloniki Film Festival has become history by the time you are reading this paper. But there are a few more films programmed at the Olympion between today and November 21. These include, on Monday, a full day of Fassbinder's "Berlin Alexanderplatz", starting at 10am. November 19 and 20 is devoted to three Bela Tarr films (from 6.30 on). Finally November 21 features three festival films by directors Milorad Milinkovich ("Frozen Stiff"), Alice Nellis ("Some Secrets") and Cristian Mungiu ("Occident"). Two Greek documentaries (by Christos Voupouras and Stamati Tsarouchas) will also be showing daily November 18-21, in the Olympion's Pavlos Zanas room. Don't forget Greek films all day today at the festival's cinemas.

Fest Stops in Kilkis

One of the festival's goals the last few years has been to provide more out-of-the-way towns and cities in Northern Greece with a sampling of its films. One of these stops was on November 16 in Kilkis. Penny Panagiotopoulou's "Hard Goodbyes: My Father" played at that town's Astron cinema. Director Panagiotopoulou attended the screening, which included a concert of film music.

Greek Critics Speak

Yesterday, the Hellenic Association of Film Critics (PEKK) announced their festival picks. Amongst the Greek films, they chose "Hard Goodbyes: My Father", with "Think it Over" close behind. "Panagiotopoulou deals with the issue of loss, without manipulating emotions" they said of the first film's director, complimenting her script and its execution. The union also made it known that they will be organising a "Critics' Week" at next year's Thessaloniki Festival. The union had some harsh words for local productions. They denounced "old and tired storytelling methods" and a clumsiness in dealing with contemporary issues. The critics were also critical of the method with which Greek films are selected for funding. Meanwhile the Association of Technicians of Greek Cinema and TV gave Evangelakou's "Think It Over" their annual prize.

Tough Realities

Golden Alexanders, champagne toasts and celebrations are all good and well, but some of the films this year revealed how pampered most of our day-to-day lives are. "Lilya 4-Ever", which showed a young Russian woman who is eventually tricked into forced sex slavery was a real eye-opener. Though everyone was talking about the "shocking" sex in "Ken Park", some of us felt that this wasn't the point. The film highlighted huge generation gaps and society's failure to provide teens with a hassle-free at best and incest-free home at worst. It would be good if local directors took the cue and took unforgiving looks at things going on locally that ain't pretty.

Quote/unquote:

"This story is not 'true', but it isn't far from reality." - Director Rassul Sadr-Ameli on "I'm Taraneh, 15"
 "This is a dream or a joke, or something" - Director Hidenori Sugimori

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 123 ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002
 ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
 ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΒΑΣ,
 ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΒΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΤΑΣ
 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΝ ΕΚΔΟΣΗΝΙΑ
 website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

